HELSINGFORS DAGBLAD.

№ 60. Lördagen den 2 Mars 1872

Prenumerationspris: *I Helsingfors* Helt år: 24 Fmk. Tre fjerdedels år: 18 Fmk. Halft år: 12 Fmk. Qvartal: 6 Fmk. Månad: 2 Fmk. 25 pk. — *I Landsorten* Helt år: 30 Fmk. Tre fjerdedels år: 23 Fmk. Halft år: 15 Fmk. 50 pk. Qvartal: 8 Fmk. *I Ryssland* Helt år: 10 rb. Tre fjerdedels år: 7 rb. 70 kp. Halft år: 5 rb. 20 kp. Qvartal: 2 rb. 70 kp. —— **Annonspris:** 10 pk. petitrad och för utlandet och Ryssland efter 5 kp. s:r petitrad. —— **Byrå:** Konstantinsgatan 8. —— **Annons och utdelningskontor:** Alexandersgatan N:o 18. —— **Redaktörer:** Rob. Lagerborg (hufvudredaktör), A. H. Chydenius, K. V. Bremer, Karl H. Lindholm. —— Redaktionen påtager sig ej att bevara insända uppsatser, som icke kunna användas.

Helsingfors den 2 Mars.

En högst märkelig angelägenhet har i går förevarit i Ridderskapet och Adeln samt Presteståndet.

Vid föredragning af hr Mechelins i Borgareståndet väckta petitionsförslag om rätt för ständerna att ingå i pröfvande af den allmänna statsbudgeten, i hvilken petition Borgareståndet inbjudit medstånden att förena sig, *vägrade nemligen landtmarskalken och presteståndets talman, erkebiskopen, vidare föredragning*, förebärande bland annat landtdagsordningens 63:dje §, så lydande:

Landtmarskalk eller talman må ej vägra att till öfverläggning inom ståndet upptaga en af ståndsledamot väckt fråga, eller att i sådan, redan upptagen, till ståndet framställa proposition, utom i de fall att han finner frågan strida mot grundlag eller mot redan i saken fattadt beslut, *eller ock eljest vara af sådan grannlaga beskaffenhet att den ej bör komma under öfverläggning, dervid äfven skälen för slik vägran hvarje gång böra af honom anföras.*

En sådan vägran, hvilken första gången under den nya landtdagsordningens tillämpning förekommit, framkallade naturligtvis i stånden protester, i ridderskapet och adeln af flera ledamöter och i presteståndet af hela ståndet.

På grund af landtdagsordningens 52:dra § bör likväl statsutskottet, till hvilket borgareståndet hänskjutit frågan, afgifva betänkande deröfver, hvilket enligt landtdagsordningens 54:de § bör hos alla stånden till behandling företagas. Frågan förekommer således då på nytt äfven i de stånd, der ärendets behandling nu blifvit afklippt.

En lifsfråga för Finlands folkskoleväsende. *)

Det ges knappt någon allmän angelägenhet i vårt land, hvilken från sin början och allt vidare under dess fortgående utveckling omfattats med ett så varmt, uthållande och allt ännu blott stigande intresse, som landets nyorganiserade folkskoleväsende. Graden och vidden af detta intresse kan ej förklaras annorlunda än af samma angelägenhets stora fosterländska betydelse, ty instinktmessigt eller medvetet torde numera alla sanna fosterlandsvänner hos oss erkänna, att vårt lands hela framtid, dess väl och ve väsentligen beror på den grad af upplysning, vårt folk förmår tillkämpa sig, att det mått af aktning och erkännande från andra folks sida, hvilket hvarje redbar finne gerna ville för framtiden i allt högre grad se tillförsäkradt det finska namnet, framför allt betingas af en i våra bygder allmänt spridd, gedigen och sann folkbildning.

Såsom den mest i ögonen fallande frukten af nämnda intresse och de ur detsamma framgångna bemödanden torde få anses den mängd af högre eller fasta folkskolor, hvilka under de sednaste åren tillkommit i olika delar af landet, efter det att till deras underhåll lönebidrag åt lärarepersonalen blifvit i underdånighet ansökta och af styrelsen jemväl beviljats att utgå ur de af landets stånder för sådant ändamål anvisade medel. I hvilken glädjande progression dylika bildningens härdar blifvit grundade på orter, der ännu för några år sedan endast en nödtorftig kristendomskunskap ansågs böra vara fullt tillräcklig för att tillfredsställa allmogens alla rimliga anspråk på upplysning, synes af följande tablå.

För folkskolor på landet beviljades af allmänna eller bevillningsmedel lönebidrag:

År 1861 åt	2 lärare				
„ 1863 „	1 „				
„ 1864 „	2 „				
„ 1866 „	6 „	och	1	lärarinna	
„ 1867 „	8 „	„	8	lärarinnor	
„ 1868 „	13 „	„	9	„	
„ 1869 „	23 „	„	13	„	
„ 1870 „	31 „	„	28 **)	„	
„ 1871 „	33 „	„	15	„	
Summa	119 „	„	74	„	= 193

*) Meddelad af K. G. L.

**) Egentligen beviljades nämnda år anslag för 30 lärare och 29 lärarinnetjenster på landet, men emedan samma år lärarinnans i Libelits lönebidrag utbyttes mot anslag för lärare, ha ofvanstående siffror synts bäst angifva förhållandet.

Då af nyssnämnda anstalter emellertid redan 1869 en med manlig lärarekraft försedd folkskola, år 1870 en med qvinlig d:o och 1871 ytterligare tvenne med manliga lärarekrafter försedda folkskolor totalt upphörde med sin verksamhet, återstodo vid början af detta år på landet 116 lärare- och 73 lärarinnetjenster, för hvilka, derest de alla vore besatta, som dock icke är fallet, vederbörande kommuner skulle vara berättigade att af bevillningsmedel uppbära, efter 600 mk åt lärare och 400 mk åt lärarinna, inalles 69,600 + 29,200 = 98,800 mark.

Under förenämnda tid ha dessutom till folkskolornas underhåll i en del af landets städer blifvit af samma medel anslagna:

			Fmk.
År 1865	till	folkskolan i Willmanstrand	600
„ 1868	„	folkskoleinrättningen i Nikolaistad	1,000
„ 1869	„	Grekisk-Ryska församlingens skola i Wiborg	1,500
„ 1870	„	folkskolan i Björneborg	600
„ „	„	folkskolan i Borgå	1,000
„ „	„	folkskolorna i Helsingfors	8,000
„ „	„	flickskolan i Lovisa	400
„ 1871	„	folkskolorna i Tavastehus	2,000
„ „	„	d:o i S:t Michel	1,000
„ „	„	d:o i Kristinestad	1,600
„ „	„	d:o i Åbo	6,000
„ „	„	d:o i Brahestad	2,000
		Summa Fmk.	25,700

Obestridligen aflägga förenämnda siffror med sina talande egenskaper ett ojäfaktigt vittnesbörd om folkbildningens i vårt land raska utveckling och äro jemväl egnade att stegra förhoppningarne om allt vidare framgångar för folkupplysningens sak. Men samma siffror innebära dock ingalunda ensamma för sig en borgen, att den folkbildning, hvilken verkligen är åsyftad att framgå såsom resultat ur alla de nystiftade anstalterna, icke heller skall dröja att uppenbara sig. Fastmer ha våra folkskoleförhållanden delvis redan gestaltat sig och hålla än vidare på att utveckla sig på ett sätt, som är egnadt, att, derest icke snar hjelp mellankommer, inge den finska folkskolans sanna vänner allvarliga bekymmer för halten och arten af den bildning, som i en mängd af de med allmänna medel understödda skolorna kommer finska folkets barn till del.

I den mon den nyare tiden egnat uppmärksamhet åt skolans förhållanden, har densamma alltmer insett och erkänt, att undervisningskallet, för att med framgång bedrifvas, erfordrar för detta kall särskildt bildade personer; och i samma mon man i de civiliserade länderna velat höja skolans uppgift och betydelse, har man jemväl insett vigten af att stegra anspråken på lärarebildningen. Till lycka för vårt land gjordes äfven hos oss samma grundsats från början gällande, då fråga uppstod om det finska folkskoleväsendets tidsenliga organisation. Hufvudvigten fästades nemligen till en början vid anskaffandet af ändamålsenligt bildade lärare och lärarinnor; och den organisation, som gafs åt landets första finska folkskollärareseminarium, det i Jyväskylä, vittnade såväl genom den föreskrifna lärotidens och lärokursens omfång, som genom de bildningsmedel, hvilka för öfrigt ställdes till anstaltens förfogande, alldeles tydligt om, att en hög uppfattning äfven i vårt land gjort sig gällande beträffande folkskollärare- och lärarinnekallet. För en flyktig betraktelse syntes i förstone dessutom samma anstalt i det omfång, hvartill den var bestämd att utvidgas, och sammansatt som den tillika var af en manlig och en qvinlig afdelning, innebära löftet att, sedan engång elever derifrån begynnt dimitteras, för en lång tid framåt kunna med erforderliga lärarekrafter betjena de efter hand uppkommande fasta folkskolorna i landet.

Att landets första folkskollärareseminarium erhöll en helt och hållet finsk prägel, var ganska naturligt, då man först ville, och det med rätta, tillgodose massans af nationen, den finska befolkningens, önskningar och behof; men derjemte hystes till en början delvis förhoppningar, att Jyväskylä seminarium måhända äfven kunde betjena landets svenska församlingar, när inom dessa engång behofvet af folkskollärare och lärarinnor komme att förspörjas. Några års erfarenhet har dock varit tillräcklig att ådagalägga, det någon egentlig succurs för landets svenska folkskolor icke är att påräkna från det finska seminariet, hvarföre ock landets styrelse gått i författning om de tvenne svenska seminariernas i Ekenäs och Nykarleby inrättande.

Men tvertemot alla tidigare förutsättningar ligger äfven det numera för öppen dag, att Jyväskylä seminarium icke ens förslår att fylla de finska församlingarnas i landet behof af ändamålsenligt bildade lärare och lärarinnor. Att dessa förutsättningar i sistnämnda afseende visat sig så litet hållbara, dertill torde förklaringen böra sökas dels deri, att man förskottsvis uppskattat det finska seminariets produktionsförmåga, i afseende på antalet af derstädes färdigbildade lärare, till större, än den i sjelfva verket visat sig vara, dels deri, att man ej på förhand kunnat eller vågat föreställa sig, det intresset för folkskolesaken i landet skulle inom jemförelsevis få år erhålla sådana dimensioner, som ofvanstående förteckning öfver fasta högre folkskolors auktoriserande utvisar.

Hvad beträffar nämnda produktionsförmåga, hvilken inom sagde anstalt lidit och lider betydligt afbräck derigenom, att på långt när ej alla elever, som i anstalten inträda, äro förmögne eller i tillfälle att derstädes fullända sin kurs, så har densamma hittills visat sig vara sådan, som nästföljande förteckning öfver de dimitterades antal angifver:

1867:	16 lärare-	och 7 lärarinnekand.			= 23
1868:	13 „	„ 10	„		= 23
1869:	15 „	„ 19	„		= 34
1870:	13 „	„ 14	„		= 27
1871:	10 „	„ 9	„		= 19
S:a	67 „	„ 59	„		= 126

Men att icke ens af alla från seminarium dimitterade elever någon varaktigare verksamhet i folkskolans omedelbara tjenst sedermera är att påräkna, synes bäst deraf, att redan nu efter $4\frac{1}{2}$ års förlopp af förenämnda fem dimissioner äro 4 lärare och 1 lärarinna aflidne, 3 lärarinnor hafva inträdt i gifte, hvarförutom 6 lärare och 7 lärarinnor egnat sig åt dels lärare- dels annan verksamhet utom den egentliga folkskolans gebit — inalles således 21 personer, eller 17 procent, hvilka under denna korta tid afträdt från den lefnadsbana, för hvilken deras bildningsprocess i seminarium varit direkt förberedande, och efter innevarande läsetermins eller det femte årets utgång kommer sistangifne antal, efter hvad som förspörjes, att ytterligare något ökas, så att detsamma dåmera torde kunna uppskattas till ungefär 20 % af de dimitterades antal. Vare dock härmed ingalunda sagdt, att icke de, som sålunda afvikit från folkskollärarebanan och ännu förmå verka med friska krafter, skulle utbytt sin förra verkningskrets mot en likaså nyttig och sannolikt än mera fruktbringande fosterländsk verksamhet. Vi ha härmed blott velat antyda, att de fruktbringande resultaterna af ett folkskollärareseminarii verksamhet i qvantitativt afseende, hvad det möjligen påräknade antalet af examinerade och tjenstgörande folkskollärare vidkommer, på mångfaldigt sätt af förhållandena begränsas.

Af de återstående, i folkskolans omedelbara tjenst varande, från Jyväskylä seminarium hittills dimitterade 57 lärare och 48 lärarinnor tjenstgöra som bäst 6 lärare och 3 lärarinnor i folkskolor, för hvilka understöd af allmänna medel före innevarande år ej blifvit beviljade, hvarföre för ofvannämnde med bevillningsmedel understödda folkskolors räkning återstå inalles 51 lärare och 45 lärarinnor, tillsammans 96 personer, hvilka genomgått fullständig seminariikurs. Af dessa äro endast 9 lärarinnor placerade i städer; hela den öfriga personalen tjenstgör i landsförsamlingarnes skolor.

(Forts.)

Telegrafnotiser.

Paris *den 28 febr.* Nationalförsamlingen har i dag diskuterat förslaget om att upprätta en kommission, för att granska medlen att påskynda områdets befrielse. Inrikesministern har i samdrägt med kommissionen bekämpat propositionen, sägande att församlingen och regeringen ej böra utsätta sig för ett nederlag, som kunde blifva olycksbringande, och att den verkliga nationalsubskriptionen utgör ett lån, "som redan lyckats, ännu skall lyckas och gifva oss Europas understöd". Församlingen förkastade propositionen.

Paris *den 29 febr.* Grefve von Arnim afreser i dag till Berlin för att underhandla om finansuppgörelsen mellan Tyskland och Frankrike — en uppgörelse, hvars ifrigaste gynnare denne diplomat sjelf utgör och åt hvilken den högre finansverldens medverkan är försäkrad.

Hittills äro 550 röster vunna för Victor Lefrancs lagförslag angående angrepp emot nationalförsamlingen och regeringen.

Wien *den 29 febr.* Deputeradekammarens finanskommission har vid fortsättningen af debatten om den polska kompromissen gillat punkterna om förmyndarevården, de administrativa myndigheternas organisation och utnämnandet af en minister för Galizien. Denne sistnämnde skall, enligt regeringens förklaringar, blifva en minister utan portfölj med rättighet att rösta vid alla rådplägningar inom kabinettskonseljen.

Herrekammaren har gillat den s. k. nödvallagen.

Kalkutta *den 28 febr.* General Brownlow telegraferar af den 26:te, att han afsändt detachementer åt olika håll för att rekognoscera landet. Resultatet af uppgörelsen med Howlongsstammens chefer är tillfredsställande. Engelska lägret är öfverfyldt med Howlongs, som utbjuda landets produkter.

Rom *den 28 febr.* I dagens session i deputeradekammaren begärde krigsministern urgens för ett yrkande på en kredit af 12 millioner för rekryters utbildning, inköp af krigsmaterial och åtskilliga militära byggnadsverk.

Konstantinopel *den 28 febr.* En bulgarisk församling under Phanars presidium har annullerat Hilarions utnämning till exark och valt dertill biskopen af Widdin. Turkiska regeringen har förklarat sig färdig att träda i underhandlingar om saken med bulgarernes lagligt valde representanter.

London *den 29 febr.* Drottning Victoria skall den 25 mars resa till kontinenten, för att aflägga ett besök hos sin slägtinge, prinsessan af Hohenlohe-Langenburg.

„Times" har erhållit en depesch från Philadelphia, innehållande att unionsregeringen i sitt svar försäkrar sig icke kunna modifiera sitt memorandum. Traktaten af den 8 maj innehölle tillräckliga bestämmelser för en vänskaplig uppgörelse genom en skiljedomstol, i det de bägge kontraherande parterna förbundit sig att antaga skiljedomarnes utslag såsom en fullständig och definitiv lösning af alla de uppställda anspråken.

Berlin *den 29 febr.* Vid debatten om budgeten och särskildt en ökad kredit af 20,000 thaler för skolinspektionen förklarade ministern Falk såsom svar på en interpellation, att de polske innevånarne ännu icke vore vane att tänka och handla såsom preussiske undersåtar och att endast när så inträffat, regeringen kan visa den polska befolkningen tillmötesgående. Budgetslagen antogs derpå enhälligt.

Man försäkrar att regeringen beslutit medgifva vidsträcktare dispenser, än hittills egt rum, från religionsundervisningen i skolorna, i fall det ådagalägges att eleverna på annat håll erhålla tillräcklig religiös undervisning.

Från *Paris* skrifves den 21 febr. genom "Corr. Havas:" Vi meddela här i korthet några tidningars uttalanden om den pågående parlamentariska fussionsrörelsen:

De rent legitimistiska "*Union*" och "*Univers*" äro fortfarande stämda emot fussionsplanen, och den sistnämnda meddelar åtskilliga betecknande detaljer om förloppet af det besök, som de tre delegerade från högern aflagt i Antwerpen hos Henrik af Bordeaux, för hvilka detaljers riktighet tidningen tror sig kunna ansvara: "De delegerade blefvo välvilligt emottagna, men den ädle prinsen förklarade genast att han icke mottoge dem i officiel egenskap. Härefter lät han dem yttra sig, och de talade som de sjelfva funno — icke för godt, ty under det de talade märkte de mera än en gång att hvad de sade icke var godt. Derpå lät Henrik IV:s ättling dem veta med samma välvilliga lugn, att manifestet var deras sak, att de kunde underteckna det eller icke, eftersom de sjelfva funno lämpligast för sig och ansåge detsamma såsom ett mer eller mindre troget uttryck af deras personliga åsigter om ställningen. Hvad fanan beträffar, så ha de kunnat fullkomligt väl begripa, att det icke ens var värdt att tala derom, och att den hvita fjäderbusken fortfarande svajar på sin väg och icke skall öfvergifva den. De ha också kunnat förstå, att konungen icke tror hela Frankrike finnas i nationalförsamlingen el ler anser all verldens vishet och öde ligga i sammanblandningen af de bägge centrerna. De ha slutligen också bort kunna fatta, att konungen vill regera öfver dem likasom öfver hela folket, men aldeles icke *genom* dem allena utan endast efter sina åsigter. Visserligen har konungen dem i sigte och fäster afseende vid dem, men han synes på samma gång äfven sträcka sin blick längre och högre."

"*Journal de Paris*," orleanismens språkrör, yttrar att man icke bör hvarken öfverdrifva eller förminska betydelsen af den sammanslutning, som håller på att ske mellan de olika fraktionerna af högern, men det är framför allt af vigt att man icke misstyder eller vanställer densamma. Dess rätta karakter är, enligt *Journal de Paris*, denna: "Om hr Thiers ville fortfara att upprätthålla det närvarande provisoriska tillståndet under de vilkor som det har blifvit grundadt i Bordeaux och konsolideradt i Versailles, så skulle man handla ytterst orätt att hindra honom derifrån, tvertom måste man hjelpa honom. Och just för detta ändamål är det icke onyttigt att ha rekonstituerat en stark majoritet, hvilken regeringen bör räkna men på hvilken hon också kan stödja sig. Om deremot republikens president ånyo ger vika för ett af dessa anfall af missnöje och nedslagenhet, hvilka så ofta återkommit sedan någon tid och plötsligt lemnade Frankrike utan regering, så skall majoriteten nu vara i en sådan ställning att den kan sörja för ett lämpligt beslut, och fäderneslandet skall icke från den ena dagen till den andra finna sig utsatt för en fruktansvärd kris."

"*Avénir national*" anmärker att allting är mystiskt i hela denna manifestaffär och, att "densamma förvisso skulle vara en af de roligaste politiska komedier som skådas, om ej frågor, som rörde lif och död, sammanhängde med dessa intriger;" samt tillägger: "Om inför det skådespel, som vi ha för ögonen, sammankallandet af en ny församling icke framstår för den stora massan af allmänheten såsom det enda medlet att göra någonting, hvad det än må blifva, så återstår endast att med resignation vänta på det ögonblick, då Frankrike, oförmöget till ett verkligt politiskt lif, undergräfdt af intrigerna, bespejadt af pretendenterna, betraktadt af Europa såsom fullkomligt vanmäktigt att återuppresa sig, icke skall vara annat än ett geografiskt uttryck, som alltjemt skall kringskäras af Tysklands lystnad."

Franska nationalförsamlingen fortsatte i sessionerna den 22 och 23 februari debatten om Aragos förslag rörande domstolspersonalens utnämning och antog efter långa diskussioner § 1 i kommissionens förslag, som innehåller att regeringens chef utnämner magistratspersonerna i öfverensstämmelse med de senare punkterna uti det föreliggande lagförslaget, hvilka det ännu återstår att fastställa. Sessionen den 24 febr. var stormig. Debatten gällde granskningen af några fullmakter och slutade dermed att republikanen Deregnaucourts annullerades med 331 röster emot 304 på grund af en mängd protester, bland hvilka den vigtigaste var att mairen i Cambrai emot lagen inblandat sig i valet. Kommissionen hade föreslagit, att församlingen skulle åtnöja sig med att tadla denne embetsmans uppträdande utan att annulera valet.

Byreau-valen *för regeringens lagförslag* angående de nya säkerhetsåtgärderna hafva försiggått. Man var delad i tre partier: *för*, *emot*, eller *förenad modifikation*. Om man räknar de begge sista kategorierna tillsammans, äro 9 byreauer *emot* och 6 *för*. De afgifna rösterna äro 308 emot och 282 för, således inalles endast 590 afgifna röster. Då församlingen består af 750 medlemmar kan således ingenting med visshet slutas af denna votering. I allmänhet har yttersta högern och vensterns voterat mot, venstra centern för, och högra centern och högern dels för, dels emot.

En stormig debatt, som förestår, blir sannolikt den med anledning af *Princeteaus rapport* om de olika förslagen från vensterns deputerade, att *nationalförsamlingen må upplösa sig*. Kommissionens majoritet har nemligen med 10 röster emot 9 intygat, att församlingen är i besittning af den konstituerande myndigheten och uppfyllt sitt mandat först sedan hon gifvit Frankrike en definitiv konstitution, som dock icke kan blifva republiken, ty "Frankrike kan återfinna sin frihet, sitt lugn och sin storhet endast i återgången till den legitima och ärftliga monarkin." Deremot förkastar kommissionen det närvarande provisoriet såsom endast gynsamt för de rivaliserande partiernas anspråk och menar att det är vist att i rättan tid utträda derur. Slutligen förkastas, såsom man kunde vänta sig, förslagen om församlingens fullständiga upplösning.

Debatten om den *katholska petitionen* till förmån för afbrytandet af de diplomatiska förbindelserna med Italien kommer sannolikt att likaså blifva stormig. Den är utsatt till den 2 mars och biskop Dupanloup skall uppträda till förmån för en motiverad dagordning, som skall uttala mycken vördnad för påfven, men derjemte innehålla en mängd bittra utfall emot Italien.

Den 24 februari — årsdagen af 1848 års revolution — försiggick i Paris temmeligen lugnt. Försigtighetsmått voro vidtagna, vaktposterna förstärkta, polisen i rörelse och en del af garnisonen konsignerad. På Bastiljplatsen hade några grupper bildat sig kring Julikolonnen och några kransar nedlades der. En blusman ville hålla ett tal, men nedtystades af polisen. Allt aflopp lugnt. På eft. m. höllos en mängd banketter, bland hvilka en, bevistad af alla ännu lefvande medlemmar af 1848 års provisoriska regering.

En medlem af kommunen *Grélier* haå i dessa dagar fallit i regeringens händer. Han hade förklädt sig till kock och tjenstgjorde i denna egenskap i jesuiternes kloster i Meudon.

Subskriptionen för franska områdets befrielse uppgår redan till 20,394,000 francs.

Det dementeras nu uttryckligt i belgiska blad, att *exkonungen af Hannover* och preussiska deputeraden Windhorst infunnit sig i Antwerpen och der haft några möten med grefven af Chambord.

Mac-Mahon och *Bourbaki* hafva förnyat sina försäkringar åt Thiers, att de äro republikens regering loyalt tillgifne och skola undertrycka hvarje försök till en bonapartistisk resning. — Undersökningen om *Metz kapitulation* är numera afslutad. Marskalk Bazaine är anklagad för att hafva begått 7 svåra brott emot de franska militärlagarne, bland hvilka ett är att han uppgaf fästningen för tidigt, ehuru han ännu egde qvar lifsmedel för 8 dagar. Genom ett så långt dröjsmål skulle han ha förhindrat prins Fredrik Karls armé att i rättan tid infinna sig vid Loire och gifvit franska Loirearmén tillfälle att hinna uppnå Paris.

Från *Paris* skrifves den 24 februari: *Folkundervisningsfrågan* inom nationalförsamlingens kommission har nu framskridit så långt, att i går de sex första artiklarne i undervisningsministern herr Simons förslag varit under omröstning. Voteringen har utfallit *mot* förslaget. Likväl är ännu icke afgjordt, om ordet *obligatorisk* skall införas eller icke i kommissionens förslag. Denna fråga kommer först att afgöras i måndagens sammanträde.

Man anmärker, att *Thiers* på den aldra sista tiden ser hos sig nästan inga medlemmar af högern, men nästan uteslutande mottager venstern.

Det väntas med första ett cirkulär af justitieministern *Dufaure* till alla generalprokuratorer med anmaning att hafva ögonen öppna på de bonapartistiska agitationerna. — Några kistor med vapen, som blifvit gripna vid gränsen då de skulle insmugglas, tillskrifvas bonapartisterna. — *Rouher* kommer att om några dagar uppträda inför assisdomstolen såsom advokat för hr Jules Richard, hvilken anfört besvär öfver indragningen af sin tidning "l'Armée." — Flera bland de bekanta bonapartisterna ha helt hastigt lemnat Paris. General Fleury hade velat göra detsamma, men har qvarhållits af sin frus insjuknande i en inslagen skarlakansfeber. — Tidningen *"l'Etoile"* har mycket riktigt genast blifvit indragen.

Den diskussion, som den 20 februari förekom i *engelska* underhuset rörande *emigrationen från Storbritannien* förtjenar bemärkas. En representant från Skottland, mr Macfie, visade huru de britiska kolonierna icke erbjuda utvandrarne samma fördelar som Nord-Amerika, hvarföre det är helt naturligt att de företrädesvis vända sig till sistnämnde land, samt fästade i sammanhang dermed kammarens uppmärksamhet på vissa statistiska förhållanden. Den irländska emigrationen aftager nemligen märkbart, under det att den engelska och skottska ökas med hastighet. Antalet utvandrare från Irland var 1864: 105,000, 1865: 101,000, 1871: 71,000; från England motsvarande år 72,000, 78,000 och 121,000.

En medlem af högern i nationalförsamlingen *Emile Beaussire*, deputerad för Vendec, har framlagt för nationalförsamlingen ett nytt lagförslag angående *folkundervisningen*, som kammaren förklarat brådskande och hänskjutit till den för denna fråga nedsatta kommissionen. Beaussire vill icke göra undervisningen kostnadsfri för andra än sådana som saknna medel att bekostna sina barns undervisning och hans förslag går derjemte ut på att så vidt som möjligt skydda familjens rättigheter, sålunda att staten skulle intervenera endast der kommunerna, kantonerna och slutligen departementen försumma sina skyldigheter. Staten skulle sålunda ega högsta inspektionen öfver folkskolorna, men lärarne utses och initiativet äfven i frågor utgå från familjeföderne och kommunen. Straffbestämningarne emot föräldrar, som försumma sina berns uppfostran, vill Beaussire slutligen tillämpa blott i yttersta nödfall och så att de icke kränka familjens helgd, men han hoppas befordra undervisningens spridande långt bättåe genom att uppmuntra alla sällskap, som bildat sig för folkuppfostran, både de verldsliga och andliga och tillåta dem att enhvars utan vidare utdela lärareintyg, medan Jules Simons förslag fordrar af de andliga brödraskapens medlemmar, som befatta sig med folkundervisningen, att de skola ega giltiga intyg öfver sin undervisningsskicklighet. Det är sannolikt detta gynnande af de andliga brödraskapen, som gjort majoriteten i nationalförsamlingen så gynsamt stämd för Beaussires förslag.

De Dalmatiske deputerade i österrikiska riksrådet hafva mot det att de röstade för nödvallagen betingat sig följande eftergifter från cisleithanska regeringens sida: 1) Landtdagen i Zara betraktas såsom Dalmatiens lagliga representation; 2) det kroatiskt-serviska språket; införes vid administrationen; 4) de högsta embetena anförtros åt infödde; 4) Anslaget till skolorna höjes och 5) flere lagförslag om nya jernvägslinier i Dalmatien skola omedelbart föreläggas riksrådet. Nationalklubben i Zara har förklarat sig ense om dessa vilkor, och regeringen har redan gjort en början att sätta dem i verket.

Från Prag heter det, att *böhmiska* landtdagens upplösning skall ega rum i mars och de nya valen ske efter påsk. Författningspartiet hoppas denna gång behålla segern innom godsegarnes grupp.

Den kungl. ungerske kommissarien i Sczegedin grefve *Raday* kommer att qvarstå på sin post, men får icke mera öfverinseendet öfver undersökningarna inför domstolarne.

Sedan någon tid har i *Ungern* yppat sig ett lifligt behof af en egen *nasionalbank*, skild ifrån riksbanken i Wien. Frågan har slutligen den 2 dennes förekommit i ungerska deputeradekammaren och derstädes med 180 röster emot 120 blifvit afgjord i försonlig anda, sålunde att finansministern blifvit bemyndigad att inleda vänskapliga underhandlingar med cisleithanska kabinettet rörande denna sak.

Från *Konstantinopel* skrifves, att anledningen till Portens förändrade politik rörande den *bulgariska kyrkans oberoende* är att söka i bulgarernes hotelser att i annat fall öfvergå till katholska kyrkan. En bulgarisk deputation skulle i denna afsigt hafva uppvaktat den latinska erkebiskopens ställföreträdare i Konstantinopel Pluym, men detta steg hade varit tillfyllest för att förmå Porten att återkalla de tre förvisade bulgariske biskoparne samt att utlofva åt den bulgariska kyrkan oberoende under sin särskilda exark. — Porten skall ha underrättat *rumäniska* regeringen om, att den, såframt *judeförföljelserna* i Rumänien fortfara och icke kraftigt undertryckas af regeringen i Bucharest, skall se sig nödgad att öppna underhandlingar med de öfriga skyddsmakterna angående den lagliga ordningens upprätthållande i detta land.

Gränsetvisten med *Montenegro*, som redan höll på att fredligt biläggas, sedan en gränskommission utarbetat ett förslag till traktat, har numera åter invecklats, i det Porten tyckes vilja vägra att underteckna ifrågavarande traktat. Fursten af Montenegro har med anledning häraf låtit spärra gränsen och skickat sin förste adjutant Radonetz till Skutari, för att yrka på undertecknandet så fort som möjligt. Ifall ej Porten beqvämar sig härtill, anses ett nytt krig icke omöjligt.

En tysk korr. från *Förenta Staterna* intygar, att de talrika tyskarne i detta land begynna blifva föga omtyckte af amerikanare, sedan deras sjelfkänsla och högmod märkligt stegrats efter de sista tyska segrarne. Tyskarne befunno sig för öfrigt i fullständig opposition emot Grant och sökte under ledning af Karl Schurz motarbeta hans omval. Deras synliga motiver äro, fortsätter korr., att söka stäfja partikorruptioken i Amerika och genomföra radinala politiska reformer. Men ett lika vigtigt hemligt motiv är förbittringen emot Grant, derföre att han tillät att under sista kriget försälja vapen från statens magasiner åt fransmännen.

I *Mexiko* synes, enligt de sista underrättelserna öfver New-York, anarkin vara större än någonsin. Revolutionära rörelser framträda öfverallt och kampen föres å bägge sidor med stor grymhet. Sålunda hängde nyligen juaristerne 30 mil från Matamoras utan vidare 19 insurgent officerare, som de öfverrumplat under sömnen.

Enligt senare underrättelser skall en afgörande drabbning hafva egt rum mellan regeringstrupperna under Neri och insurgenterne under general Donati Guerra. De förre ledo ett fullständigt nederlag och staden Zacatecas föll med anledning häraf i insurgenternes händer. Neris trupper befinna sig på full flykt.

Landtdagen.

Ridderskapet och Adeln.

Sammanträdet den 1 mars.

För ståndet tillkännagafs att det i talmanskonferensen blifvit beslutet, att pleni-sammanträden skulle under nästinstundande vecka hållas tisdag, torsdag och lördag för att lemna utskotten tid till sina arbeten.

Den från sednaste sammanträde bordlagda kejs. propositionen angående anvisande af kreditiv till undsättningsåtgärder under missvexter eller andra utomordentliga behof, remitterades till sammansatta stats- och ekonomieutskottet.

Till lagutskottet remitterades nådiga propositionen angående upphäfvande af 4, 5 och 6 §§, 24 kap. B. B. samt åtskilliga härförinnan meddelade stadgar om härads- och socknebrandstods föreningar.

Till ståndet hade utdelats och bordlades till nästa sammanträde H. K. M:s nådiga proposition angående anslag af bevillningsmedel, för folkskoleväsendet i landet m. m.

En skrifvelse från riddarhusutskottet föredrogs, uti hvilken utskottet förordade beviljandet af ett bidrag af 400 mark åt doktor Pinello för utgifvande af en ny upplaga af adelskalendern; ärendet bordlades till nästa sammanträde.

Likaledes bordlades en skrifvelse från statsutskottet angående kanslipersonalens vid innevarande landtdag aflöning och innehållande bestämning, till hvilken del kostnaderna härför borde utgå ur allmänna bevillningsmedel.

Särskildta protokollsutdrag från medstånden föredrogos, hvaribland ett från borgareståndet, meddelande ståndets beslut med anledning af en utaf herr Mechelin inlemnad petition angående judarnes emancipation; protokollsutdragen bordlades till nästa sammanträde.

Till ledamot i lagutskottet i stället för frih. Carpelan hade ståndets elektorer utsett herr Lars Forsman samt i dennes ställe till andra suppleant i samma utskott herr Edelheim.

Slutligen tillkännagaf herr landtmarskalken att till ridd. och ad. ankommit ett protokollsutdrag från borgareståndet inbjudande ridd. och ad. att förena sig om dess beslut med anledning af en till ståndet af herr Mechelin inlemnad petition angående ständernas deltagande i fastställandet af finska statens budget, men att herr landtmarskalken ansett detta ärende vara af en sådan grannlaga beskaffenhet som i 63 § af nu gällande landtdagsordning omnämnes, att detsamma icke kunde till öfverläggning inom ståndet företagas, emedan enligt herr landtmarskalkens åsigt den ifrågavarande petitionens syfte så djupt ingriper i monarkens höghets rätt. Denna sin uppfattning i frågan önskade herr landtmarskalken blifva till protokollet upptecknad, för att såsom svar å borgareståndets inbjudning meddelas detta stånd.

Mot denna herr landtmarskalkens uppfattning nedlade följande ståndsledamöter protest, nemligen:

Herrarne **Lagerborg**, Robert, **Lagerborg**, A. W., **Edelsköld**, **Snellman**, af **Forselles**, Theodor, **Munck**, af **Forselles**, Lennart, **Taube**, von **Becker**, **Montgomery**, **Brakel**, **Godenhjelm**, von **Schantz**, **Tavaststjerna**, von **Christierson**, **Granfelt**, **Rein**, **Pippingskjöld**, **Schauman**, August, **Rosenbröijer**, **Edelheim**, af **Heurlin**, **Gripenberg** och **Prytz** samt friherrarne **Wrede**, **Boije**, von **Troil** och **Munck**.

Prestoståndet.

Plenum den 1 Mars kl. 12 f. m.

Hr **Ehrströms** andragande med anledning af propositionen om fängelseväsendets reorganisation upplästes. Likaså upplästes en mängd protokollsutdrag från de öfriga stånden, af hvilka följande i och för vidare åtgärd blefvo bordlagda:

från borgareståndet med inbjudning till prestoståndet att förena sig om hr Mechelins petition angående judarnes emancipation;

från samma stånd i enahanda syfte, angående hrr Örnbergs, Kiseleffs och Mechelins petition om inrättandet af en profession i svenska och fornnordiska språken;

från samma stånd i enahanda syfte rörande hr Fr. Procopé's petition om närmare bestämmande af vilkoren för koncessioners beviljande för anläggande af jernvägar.

Från Generalguvernören hade anländt en skrifvelse med nådiga propositionen N:o 27 om anslag till folkskoleväsendets ordnande, hvilken petition blef bordlagd till nästa plenum.

En skrifvelse från prosten **Hofdahl** upplästes, deri denne för sin fortfarande sjuklighet anhöll att blifva befriad från skyldigheten att infinna sig till landtdagen, och skulle i anledning häraf domkapitlet i Borgå uppmanas att vidtaga åtgärd om anställande af nytt val.

De från föregående plenum bordlagda tvenne propositionerna blefvo nu remitterade, den om kreditiv till undsättningsåtgärder till statsutskottet, och den om upphäfvande af några paragrafer i Byggninga Balken till lagutskottet. Kostnadsförslaget till nytt bankhus remitterades nu till bankutskottet.

Bland de från borgareståndet anlända protokollsutdrag upplästes äfven ett, som innehöll hr Mechelins petitionsförslag angående ständernas rätt att deltaga i uppgörandet af landets budget, jemte inbjudning till ståndet att förena sig i nämnde petitionsförslag. Hr erkebiskopen ansåg dock ämnet vara af så grannlaga beskaffenhet, att han ej kunde tillåta någon öfverläggning om, eller något svar på inbjudningen, lika litet som han ville tillåta densammas bordläggning, till stöd hvarför hr erkebiskopen bland annat åberopade § 63 af Landtdagsordningen.

Då sessionen skulle slutas, uppstego flere medlemmar, professor Forsman m. fl. yrkande, i stöd af § 53 i landtdagsordningen, på bordläggning, men hr erkebiskopen ville ej tillåta frågans återupptagande, ej heller afgifva några vidare förklaringar. Derpå reserverade sig doktor **Hornborg**, prosten **Hjelt**, professorerna **Ehrström** och **Cleve** mot hr erkebiskopens sätt att tolka den af honom åberopade paragraf i hvilken reservation hela ståndet förena de sig.

Nästa plenum blir i tisdag kl 12 på dagen.

Borgareståndet.

Plenum den 1 Mars kl. 12.

Hr Jansson intog såsom representant från Helsingfors i stället för den till tal man utsedde landtdagsmannen sin plats i ståndet.

Föredrogos följande vid föregående sammanträdet bordlagda *propositioner*:

Propositionen n:o 27: angående anslag af bevillningsmedel för folkskoleväsendet i landet m. m. Remitterades till *Statsutskottet*.

Propositionen n:o 35: om anvisande af kreditiv till undsättningsåtgärder under missväxtår eller till andra utomordentliga behof. Remitterades till *Statsutskottet*.

Propositionen n:o 36: om upphäfvande af 4, 5 och 6 §§ 24 kap. B. B. samt andra härförinnan utfärdade bestämningar om härads- och socknebrandstodsföreningar. Hänvisades till *Ekonomieutskottet*.

Föredrogos följande till denna dag *bordlagda petitionsförslag*.

hr **Fabritii**: om afskaffande af bouppteckningsprocenterne i staden samt rättighet för sterbhus att låta förrätta bouppteckning och skifte genom sjelfvalde gode män. — Ärendet hänvisades efter en kort diskussion till ståndets *Enskilda besvärsutskott*.

Under diskussionen uttalade sig hr **Frey** för den åstundade förändringen såtillvida att afgifterna borde afskaffas, men ansåg det betänkligt att lemna det fritt att låta de ifrågavarande förrättningarne ombesörjas af hvem som helst. Hr **Gummerus** åter ansåg att afgifternas afskaffande ingrepe i städernas ekonomi, hvarföre han uttalade den åsigten att frågan icke borde afgöras, innan städernas utlåtande i saken blifvit inhemtadt. Hr **Tengström** framhöll att tidpunkten för ärendets företagande vore lämplig, då äfven eljest en förändring af städernas kommunalordning vore före. I sammanhang med yrkandet på remiss berörde dessutom hr **Nylander** den obestämda praxis i afseende å behandling af petitioner, som det gällde att hänvisa till utskott, samt utvecklade under åberopande af Lagutskottets betänkande vid sednaste landtdag angående Landtdagsordningen, att ett stånd ensamt egde att remittera petitionsärende till allmänt utskott, som då borde upptaga detsamma samt sedan afgifva betänkande derom till samtliga stånden.

hr **Nylanders**: om meddelande åt nu församlade ständer af den s. k. skogskommissionens slutligen afgifna utlåtande. Ärendet hänvisades efter någon diskussion till *Ekonomieutskottet*.

hr **Molanders**: om inrättandet af en från senaten skild högsta domstol med oafsättliga ledamöter samt tillsättandet af en ständernas justitieombudsman. Hänvisades till *Lagutskottet*.

hr **Björksténs**: om räntans frigifvande. Remitterades till *Allmänna besvärsutskottet*. I sammanhang med frågan om remissen utvecklade hrr **Mechelin**, **Kurten** och **Nylander** ännu ytterligare behöfligheten af den ifrågavarande reformen. Samtlige yrkade de dessutom på att det skulle begäras att proposition af regeringen i ärendet skulle framläggas redan för nu samlade ständer.

Föredrogos följande till denna dag bordlagda betänkanden från ståndets *Enskilda besvärsutskott*.

Betänkande angående hrr **Nylanders** och **Molanders** förslag till petition om åtgärds vidtagande för att bringa mantalslängderna i städerna i öfverensstämmelse med de verkliga befolkningsförhållandena.

Betänkandet hade tillstyrkt att hos regeringen begära ett noggrant öfvervakande af inkttagandet af föreskrifterna i afseende å mantalslängdernas uppgörande, hvilka af utskottet ansågos vara tillräckliga för att åvägabringa det åstundade resultatet. På framställning af hr **Öhrnberg** beslöt ståndet att antaga detta tillstyrkande dock med den ändring, att endast i allmänhet skulle begäras att åtgärd måtte vidtagas till ändamålets uppnående, utan att särskildt uttala sig derom, huruvida de nuvarande missförhållandena härledde sig från bristande tillämpning af bestående stadganden eller möjligen hade sin grund i andra omständigheter.

Betänkande angående hr **Mechelins** förslag om tryckning af ståndets protokoller i den mån de blefve justerade för att arkvis tillhandahållas subskribenter.

Betänkandet hade tillstyrkt detta förfarande samt hade föreslagit att kostnaderna derför skulle bestridas ur den kassa ståndet hade i behåll från föregående landtdagar, samt att återstoden skulle hopbringas genom sammanskott af valmännen i städerna enligt en fördelning emellan städerna, hvilken förut varit följd vid anskaffande af medel för åtskilliga af ståndets utgifter.

Detta förslag understöddes af åtskilliga talare, främst af förslagets upphofsman hr **Mechelin**. Andra åter uttalade sig emot detsamma. Hr **Öhrnberg** ville icke sätta sig emot tryckningen af ståndets protokoller, ifall densamma ansåges önsklig, men uttalade sig emot sättet att utgifva dem arkvis såsom olämpligt. Hrr **Zweigbergh** och **Sopanen** förklarade, att då deras kommittenter till största delen bestode af finska talande personer, kunde de icke gå in på att betunga desamma med utgifter för tryckningen af endast ett på svenska fördt protokoll, ur hvilket de i alla fall icke kunde hemta någon kännedom om ståndets och deras landtdagsombuds uppträdande. Denna synpunkt understöddes af flere andra medlemmar af ståndet och särskildt framhölls densamma af hr **Bergh**, som dock förenade sig om en publikation af desamma, ifall det möjligen läte sig göra att densamma bekostades af ståndsmedlemmarne sjelfve. Hr **Kiseleff** önskade att frågan om protokollernas tryckning skulle lemnas beroende till längre fram.

Efter slutad diskussion omröstades först om frågan, *huruvida ståndet nu genast ville besluta sig för tryckning af dess protokoller*, hvilken bejakades af det öfvervägande antalet röster. Mot detta beslut anmäldes reservation af hrr **Tengström**, **Zweigbergh**, **Boström**, **Granström**, **Gummerus**, **Masalin**, **Sopanen** och **Schogster**.

Hr **Tengström** yrkade derpå att nästa omröstningsproposition skulle blifva den, *huruvida ståndet ansåg sig befogadt att beskatta vare sig sina valmän eller ståndets egda ledamöter för att utföra det ifrågavarande beslutet*. I anledning deraf uppstod en ny diskussion angående denna fråga, hvilken dock, på förslag af hr **Öhrnberg**, ajournerades till framtida sammanträde.

Under sammanträdet hade dessutom inkommit skrifvelse från statsutskottet med underrättelse om de arvoden som af detsamma blifvit anvisade för ståndets kanslipersonal, och som desamma i några poster voro mindre än de arvoden ståndet utlofvat åt de vid kansliet anställde funktionärerne, beslöt ståndet att tillskjuta differensen, uppgående till 200 Fmk i månaden, ur dess ofvan omtalade från föregående landtdagar qvarvarande kassa. Dessutom beslöts att hos statsutskottet begära anslag för vaktmästare för ståndet, för hvilken utgift utskottet icke anvisat några medel, äfvensom att af detsamma begära liqviderandet af inkomna räkningar för andra diverse utgifter, som ståndet redan haft att och framdeles komme att få vidkännas.

Bondeståndet.

Plenum den 1 mars kl. 10 f. m.

Från borgareståndet har ingått ett protokollsutdrag, genom hvilket detta stånd inbjöd bondeståndet att förena sig med borgareståndet om en af hrr Öhrnberg, Kiseleff och Mechelin till sistnämnda stånd inlemnad petition rörande tillsättandet af en fast lärostol i svenska och de s. k. fornnordiska språken vid Helsingfors universitet, hvilket petitionsmemorial nu för bondeståndet upplästes och tolkades. Borgareståndets inbjudning framkallade en ifrig debatt, hvilken dock nästan uteslutande underhölls af motståndare till petitionen. Redan den förste talaren, **Heikkilä**, bekämpade petitionen på det ifrigaste. Talaren ansåg väl både den finska och den svenska befolkningen i vårt land vara skyldig att häfda sina rättigheter, men kunde uti ifrågavarande petition icke se annat än en i granna ord inväfd plan att ställa en skyddsvakt mot finskans möjliga öfverhandtagande; svenska språket hade ännu åtskilliga rättigheter och fördelar fram-

---

Stackars miss Finch.

En blind flickas kärlekshistoria.

Af Wilkie Collins.

Första afdelningen.

VII.

Dagsljus-utsigt af mannen.

(Forts.)

— Hvad ämnar ni göra? — fortfor jag. — Ni har talat om det deltagande ni hyser för min unga vän; om detta deltagande är af den rätta sorten, skall det förmå er att söka göra er förtjent af hennes goda tanke genom att efterkomma hennes önskan. Var god och svara mig öppet. Vill ni komma och besöka oss i egenskap af en gentleman, som gifvit två damer sådana upplysningar, att de kunna taga emot honom såsom granne och vän? Eller vill ni tvinga mig att underrätta kyrkoherden om, att hans dotter är i fara att tillåta en misstänkt person att påtvinga henne sin bekantskap?

Hans satte vasen tillbaka på bordet och blef alldeles likblek.

— Om ni visste hvad jag har lidit, — sade han. — Om ni hade genomgått hvad jag har måst uthärda . . .

Hans röst svek honom, och hans milda, bruna ögon fuktades; han böjde hufvudet och teg.

I likhet med alla andra qvinnor vill jag att en karl skall vara en karl. I mitt tycke låg det någonting vekt och qvinligt i det sätt, hvarpå denne Dubourg upptog mitt yttrande. Han icke blott misslyckades uti att väcka mitt medlidande, utan riskerade äfven att väcka mitt förakt.

— Äfven jag har lidit, — svarade jag, — och äfven jag har måst uthärda mycket. Men det är den skilnad oss emellan, att *mitt* mod inte är utnött. I ert ställe skulle jag, i fall jag visste med mig, att jag var en hederlig man, inte vilja tillåta, att ens en skugga af misstanke för ett enda ögonblick finge hvila på mig. Kosta hvad det ville, skulle jag söka att rättfärdiga mig. Jag skulle blygas öfver att gråta — jag skulle i stället tala.

Detta stack honom och han sprang häftigt upp.

— Har *ni* blifvit betraktad af hundratals obarmhertiga ögon? — utbrast han lidelsefullt. — Har *ni* blifvit utpekad hvar helst ni gått? Har *ni* blifvit ställd på tidningarnas skampåle? Har fotografien utskrikit *er* skandalösa ryktbarhet i alla bodfönster?

Han sjönk tillbaka ned på sin stol och vred sina händer i förtviflan.

— Ack, publiken! Den förskräcklig publiken! — utbrast han. — Jag kan inte komma undan den — jag kan inte dölja mig för den, inte ens här! Äfven ni har stirrat på mig, liksom de andra, — ropade han, i det han med vild häftighet vände sig emot mig. — Jag visste det, då ni gick mig förbi i går afton.

— Jag har aldrig sett er förr än här på detta ställe, — svarade jag. — Hvad beträffar porträtt af er, så vet jag ingenting om dem, hvem ni än må vara. Jag var allt för ängslig och olycklig för att roa mig med att gå och titta i bodfönstren, innan jag kom hit. Både ni och ert namn äro mig fullkomligt fremmande. Om ni har någon aktning för er sjelf, så säg mig hvem ni är. Fram med sanningen, sir! Ni vet lika väl som jag, att ni gått för långt för att kunna stanna.

Jag fattade hans hand. Genom hans häftiga utbrott hade jag kommit till den högsta grad af sinnesrörelse och visste knappast hvad jag sade eller gjorde. I detta yttersta ögonblick uppskakade vi hvarandra ända till feberyrsel. Hans hand slöt sig konvulsiviskt omkring min och hans ögon sågo vildt in i mina.

— Läser ni tidningarna? — frågade han.

— Ja.

— Har ni sett . . .

— Jag har *inte* sett namnet Dubourg.

— Mitt namn är inte Dubourg.

— Hvad är det då?

Han lutade sig nu plötsligt fram emot mig och hviskade sitt namn i mitt öra.

Det var nu min tur att i yttersta bestörtning springa upp från min stol.

— Store Gud! — utbrast jag. — Ni är den person, som för en kort tid sedan var anklagad för mord och som höll på att bli hängd på en klockas falska intyg!

VIII.

Klockans mened.

Vi betraktade hvarandra under tystnad; båda två voro vi tvungna att vänta en stund för att hemta oss.

Jag vill fylla mellantiden med att besvara två frågor, som ni här utan tvifvel skall göra er sjelf. Huru kom Dubourg att bli anklagad för lifssak? Och hvilket sammanhang hade detta allvarliga ämne med en klockas falska vittnesbörd?

Svaret på båda dessa frågor finnes i den berättelse, som jag kallar "klockans mened".

I det jag i korthet meddelar denna sällsamma berättelse, som jag hemtar från en skildring af förloppet, som kommit i min ego, skall jag tala om vår nya bekantskap i Browndown — och skall fortfara att tala om honom genom hela denna berättelse — vid hans antagna namn. Först och främst var det hans mors flicknamn, och han hade rättighet att begagna det, om han ville; för det andra går tiden för vårt familjedrama i Dimchurch så långt tillbaka som till adertonhundrafemtioåtta eller femtionio, och verkliga namn äro (nu då allt är öfverståndet) utan den ringaste vigt för någon. Med "Dubourg" hafva vi börjat, och med "Dubourg" vilja vi fortgå ända till slutet.

En sommarafton för några år sedan fanns en karl ligga mördad på ett fält nära en viss stad i vestra delen af England.

Karlen var en ringa timmerman och byggmästare i staden, om hvilken det icke gick de allra bästa rykten. Den ifrågavarande aftonen hade en aflägsen slägtinge till honom, som var anställd som inspektor hos en gentleman i trakten, händelsevis kommit att gå öfver en stätta, som ledde från fältet till vägen, och dervid sett en herre lemna fältet och gå öfver denna samma stätta, och allt detta med en viss brådska; och denne herre hade han igenkänt för att vara mr Dubourg, hvilken han endast kände till utseendet.

De två gingo förbi hvarandra på vägen åt motsatt håll. Efter en stunds förlopp — ungefärligen en half timma, efter hvad han kunde tycka — hade inspektorn åter kommit att gå denna samma väg tillbaka. Då han kom fram till stättan, hörde han buller och rop och gick in på fältet för att se, hvad som stod på. Han såg flere personer komma springande från andra sidan af fältet fram mot en pojke, som stod vid baksidan af ett fähus i en aflägsen del af den inhägnade platsen, och skrek af förskräckelse. Vid pojkens fötter låg med ansigtet mot marken liket af en man, hvars hufvud var förfärligt sönderslaget. Hans klocka låg under honom, hängande ut ur fickan vid kedjan. Hon hade stannat — tydligen till följd af skakningen, då egaren föll på henne — på half nio. Liket var ännu varmt. Alla öfriga pretiosa funnos qvar på de, tlika väl som klockan. Inspektoren kände genast igen karlen såsom den ofvannämnde timmermannen och byggmästaren.

Vid den inledande ransakningen antogs klockans stannande på half nio såsom ett öfvertygande bevis på att slaget, som hade dödat karlen, hade blifvit slaget vid samma tid.

Den nästa frågan var, om någon hade setts i närheten af liket vid half nio-tiden. Inspektoren förklarade, att han hade mött mr Dubourg, som vid samma tid hade lemnat fältet med en viss brådska. Då han tillfrågades, om han sett på sin klocka, hade han erkänt, att han icke hade gjort det; men vissa föregående omständigheter, hvilka hade inpräglat sig i hans minne, satte honom i stånd att känna

(Se N:o 50—59.)

om det finska, och det vore derföre, menade talaren, stötande att höra talas om en tacksamhetsskuld, i hvilken finska folket skulle stå till det svenska språket och den svenska kulturen; på grund af svenska och finska språkens närvarande ställning i landet yrkade talaren på petitionens förkastande. I ungefär samma anda uttalade sig **Heikura**, som härefter erhöll ordet; talaren förundrade sig öfver att en sådan inbjudning som denna kunnat ingifvas till bondeståndet och såg liksom Heikkilä i petitionen ett om ock beslöjadt försök att vilja stäcka den utveckling finska språket komme att erhålla; svenskan hade redan förut tillräckligt många rättigheter och ville talaren derföre icke höra talas om några vidare skulder i antydt hänseende; yrkade derföre på att inbjudningen skulle med all möjlig heder återsändas till borgareståndet. — **Puhakka**, som nu erhöll ordet, förenade sig i allo med de föregående talarene, tilläggande derjemte, att han ej kunde begripa hvad det vore för ett svenskt språk, som på detta sätt borde häfdas till sin rätt, då ett sådant språk redan af förrigt öfverallt hade sina målsmän i vårt land och i allmänhet hade företrädet framom det finska; i fall svenskan på det viset borde omhuldas, så borde väl detta ske äfven med de öfriga s. k. kulturspråken; för öfrigt, menade talaren, hade vårt land nu i öfver sextio år, som det varit skildt från Sverige, försökt betala hvad det från detta land erhållit, och då man icke des mindre fortfarande talade om skulder, så önskade talaren att skuldsedeln måtte framläggas, på det man måtte få se, om ens räntan vore qvitterad; tacksamme kunna vi, fortsatte talaren, vara för den bildning vi från Sverige erhållit, men skulderna borde vi vara qvitt, äfven på den grund, att finska folket under sin förening med Sverige med sitt blod betalat hvad det erhållit; nya förhållandeen hade nu inträdt för vårt land: det hade förut varit blott ett landskap, nu vore det en nation, och det vore en förnärmelse mot denna att numera tala om skulder; yrkade på petitionens förkastande. I detta yrkande instämde vidare **Maunula**, äfvensom **Riihimäki**, som bland annat yttrade, att det kunde skära en finne i hjertat att få höra sådana anstötliga ordalag om skulder, som i petitionen ingått; tacksamheten kunde nog qvarstå, men skulderna borde vara betalade, såsom af föregående talare framhållits; vore det fråga om tillsättandet af en lärare för att bibringa de ynglingar, som dimitterats från finska läroverk, kännedom af svenska språket, då ville talaren ej sätta sig deremot, men en lärostol i det syfte, petitionen framhåller, ansåg talaren icke behöfvas; vida vigtigare än att inrätta en profession i svenska och fornnordiska språken vore då att vid vårt universitet inrätta en lärostol i ungerska språket, med hvilket finskan stode i närmare förvandtskap än med svenskan, att ej tala derom, att mellan ungerskan och finskan en allt tätare beröring håller på att komma till stånd; talaren yrkade af anförda skäl på petitionens förkastande. — **Kumpulainen** yttrade, att då svenskan fortfarande vore landets egentliga officiela språk och derjemte begagnas vid undervisningen i de allra flesta af landets läroverk, så vore det svårt att fatta hvarföre det behöfde ännu med andra medel upprätthållas och dess rätt häfdas, och talaren sade sig för den skull icke kunna annat än anse förslaget gå ut på att upprätta en förmur mot finskans insättande i sina rättigheter, ja nästan innebära en skymf mot finskan; hade finskan engång blifvit landets officiela språk och det rådande undervisningsspråket, då funnes intet skäl för handen att motsätta sig svenskans upptagande som undervisningsämne samt lärares tillsättande för detta språk likasåväl som för andra frammande språk såsom tyska, franska m. m.; talaren yrkade på petitionens förkastande i dess närvarande form, men ville icke neatt, att en dylik lärostol som den föreslagna kunde anses behöflig med afseende å undervisningsmeddelande i svenska språket, endast man icke talade om det svenska språkets upprätthållande, hvilket icke vore på sin plats, enär detsamma vore mångfaldt bättre häfdadt än finskan. — I en motsatt riktning mot dessa talare uttalade sig **Slotte**, som nu erhöll ordet; talaren sade sig ej ha begärt ordet för att försöka få petitionen antagen af ståndet, ty efter hvad man af föregående yttranden kunde bedöma, vore ett sådant försök fåfängt; han ville ej heller tala för inrättandet af en ny tjenst, utan hade endast uppträdt för att tillbakavisa de förnärmande, att ej säga grofva, ord som af några ståndsmedlemmar riktats mot den svenska talande befolkningen och häfdandet af dess rätt; det vore dennas rätt att fordra detsamma för sig som den finska befolkningen gör anspråk på för sin räkning, och det vore orätt af den finska befolkningen att förneka den svenska hvad den förra fordrar för sig såsom sin rätt; talaren sade sig vidare icke kunna fatta, hvad skäl man hade att inlägga någon någon dold mening eller plan bakom petitionens ord, som vore rena och klara; visste för resten icke, huruledes den skuldförbindelse, i hvilken vi stode till det svenska språket och den svenska kulturen, skulle blifvit inbetald, om en sådan skuldförbindelse engång erkändes. — Efter detta andragande uppträdde ännu tvenne talare — **Kirveskoski** och **Klami** — för att bekämpa petitionen, framhållande hufvudsakligen detsamma som de, hvilka förut yrkat på inbjudningens tillbakavisande. Kirveskoski yttrade derutöfver, att så vidt han fattat petitionens syftemål, ginge densamma ut på att förklara det vara en skyldighet för det finska folket att afsäga sig sin rätt att begagna sitt eget språk och att antaga ett annat, något som aldrig torde blifvit spordt i andra länder. Klami åter framdrog det som ett nytt argument emot petitionens antagande af ståndet, att nemligen härtills mest endast religionsundervisningen meddelats det finska folket på dess eget språk, hvaremot nästan all annan undervisning vore beroende af svenska språket som äfven annars trängt in öfverallt; under sådana förhållanden ansåg talaren det lända finskan till mehn, om petitions förslaget blefve antaget. — Endast en enda talare uppträdde med yrkande på petitionens antagande af ståndet, nemligen **Duncker**, som likväl sade sig ha föga hopp om att hans åsigt komme att göra sig gällande. Talaren framhöll, att det ju långt ifrån vore orätt att yrka på en lärostol i svenska språket vid vårt universitet, då andra både döda och lefvande språk hade sina målsmän vid detsamma, och påpekade derjemte, att finskan ingalunda kunde anses missbytt, då dess talan fördes af fyra lärare vid universitetet, medan svenskan blott representerades af en docent. — Vid härefter anställd omröstning, höjdes endast några få *ja* för bifall till borgareståndets inbjudning, hvilken sålunda blef af majoriteten tillbakavisad. (Forts.)

— **Utnämnde.** Hans Kejserliga Majestät har den 14 (2) nyssvikne februari i nåder utnämnt och förordnat kapellanen i Nikolaistads stadsförsamling vicepastorn Carl Wilhelm *Wegelius* att vara kyrkoherde i Wasa och Nikolaistads pastorat.

Kejserliga senaten har den 27 nyssvikne februari utnämnt kronofogden i Hauho härad af Tavastehus län kollegiassessorn Adolf Wilhelm *Lindeström* till landträntmästare i Wasa län.

— **Af Storfurstendömet Finlands författningssamling** har n:o 4 utkommit och innehåller: Hans Kejserliga Majestäts Nådiga Förordning, angående vården och underhållet af de till embetsbostäder inom civil- och ecklesiastikstaterne upplåtna lägenheter i kronans byggnader. Gifven i Helsingfors, den 23 Januari 1872. — Hans Kejs. Majs:ts Nådiga bref till Postdirektören i fråga om den fribrefsrätt som tillkommer kommunalstyrelserna på landet. Utfärdadt i Helsingfors, den 16 Januari 1872.

— **Dödsfall.** Den 23 sistlidne februari afled hastigt i Tavastehus, tillfölje af ett slaganfall, slottspredikanten v. pastor *Olof Reinhold Churberg*, i en ålder af 60 år och 6 månader. Pastor Churberg var född i Tavastehus år 1811, blef student år 1829, prestvigdes 1835, hvarefter han ännu någon tid vid universitetet idkade studier för filosofie kandidatexamen. Åren 1839 och 1843 förrättade han läraretjenst vid Tavastehus skola, bestridande tillika slottspredikantstjensten, hvilken befattning han sedan allt ända till sin död skötte. Den aflidne saknas i främsta rummet af allmänheten i Tavastehus och kringliggande nejder, för hvilken hans råd och bistånd alltid stodo till buds, då de blott söktes. (Häm.)

— **Föreningsbanken.** Revisions-berättelsen innehåller:

Undertecknade behörigen utsedde revisorer hafva från den 1:sta dennes intill denna dag granskat Föreningsbankens i Finland förvaltning under år 1871 och kunna, efter tagen noggrann kännedom om bankens räkenskaper och öfriga handlingar, i likhet med alla föregående revisorer vitsorda synnerlig ordning och redighet i bokföringen samt den utmärkta omtanka och det nit, hvarmed alla bolagets angelägenheter, äfven under nu ifrågavarande period blifvit handhafda.

I närvaro af Statens ombud har inventeringen af centralkontorets kassa blifvit verkställd den 3:dje dennes och befunnits öfverensstämmande med den för dagen afslutade kassaboken och journalen, hvarjemte vid samma tillfälle bankens egna förslitna sedlar till ett belopp af 59,000 *Fmk:* blifvit förbrända.

Berättelserne öfver verkställda halfårs revisioner äro från alla filialkontor och agenturer inkomna och vitsorda på det förmånligaste deras förvaltning, bokföring m. m.; dock hafva vi funnit att vid ett kontor revisorerne nödgats förskaffa sig kännedom om hvarje kunds diskontbelopp genom uppsummering af vexelportföljen, emedan derstädes „icke finnes någon bok som skulle upptaga alla låntagare och beloppet af de lån en hvar erhållit, hvarföre önskvärd öfversigt af en hvars konto icke i hast kan vinnas“ samt att några kontor i sina bokslutsförslager icke infört nominalvärdet af de för lån pantsatte hypoteken, hvilkas tillfyllestgörande säkerhet emellertid blifvit af halfårsrevisorerne erkänd.

Af bankens aktiekapital blef en tredjedel i sinom tid liqvideradt med Finlands hypoteksförenings 5 % obligationer till al pari värde och dessa papper hafva alltsedan varit bokförda på en särskild räkning, som dock genom årliga utlottningar och en under år 1870 skedd öfverföring, den 2:dra sistlidne Februari hade nedgått till 890,500 *Fmk.* Denna post har sedermera blifvit sammanförd med bankens inköpta förråd af detta slags obligationer, hvarigenom ett medelpris för dem alla, af 94 % uppstått. Revisorerne gilla fullkomligt denna åtgärd, emedan derigenom en räkning försvann ur bankens böcker, som hade representerat en större summa än den bokförda effektens gångbara värde utgjorde, om än ock de af banken inköpte obligationernas medelpris härigenom förhöjde; till ofvan uppgifne 94 %, så understiger detta dock med 4 till 4½ % deras på sednare tider allmänt gällande försäljningspris.

Det torde vara den större osäkerheten som vidlåder vår allmänna industrigren, åkerbruket, tillfölje af landets geografiska läge och dess folkfattigdom, som i högre grad än öfverdrifven företagsamhet hos oss kan framkalla finansiella kriser och om denna förutsättning är riktig, så förklaras det lätt hvarföre kapitalbildningen efter några års goda skördar, och under en sund affärsställning för öfrigt, öfverstiger hvad som kan användas i Föreningsbankens på korta betalningstider ställda lånerörelse samt att under sådana förhållanden vinsten på intresseräkningen måste nedgå; dock har det visat sig att öfverskottet med fördel kan användas i andra brancher, såsom i utrikes vexelrörelse och obligationshandel, förutsatt likväl att bankens inlåningsvilkor äro afpassade efter den allmänna penningeställningen. Åtgärder hafva derföre, om ock med tillbörlig försigtighet, blifvit vidtagne för nedsättning af bankens depositionsränta och revisorerne hafva all anledning att förmoda att det sätt, hvarmed bankens styrelse i denna angelägenhet gått tillväga, skall åt bankrörelsen bibehålla och än vidare föröka dess nuvarande kapital tillgång.

Beloppet af bankens oliqviderade fordringar hafva äfven under det nu tillländalupna året nedgått med omkring 20 %.

Såsom af årsberättelsen för år 1871 framgår, föreslår bankens styrelse 1) att af årets vinst ett belopp af *Fmk.* 151,741: 66 *pk.* borde å utlåningarne afskrifvas under det att den för detta ändamål förut bildade särskilda reservfond af 400,000 *Fmk.* oförändrad öfverföres för möjligen kommande behofver och 2) att åtta *Fmk.* per aktie skall utdelas såsom ränta och dividend, hvilket förslag revisorerne äfven ville förorda.

På grund af det anförda och hvad vi i öfrigt inhemtat är det oss en kär pligt att hos Bolagsstämman tillstyrka full decharge för bankens förvaltning under år 1871. Helsingfors den 10 Februari 1872.

A. W. Wahren. Carl Rahm. J. Jernberg.

Jemte det centralbestyrelsen instämmer i Herrar Revisorers åsigt angående hufvudorsaken till de finansiella kriser som i Finland förekommit, torde här, till närmare belysning af hvad i årsberättelsen meddelats rörande indragningen af depositioner å 5 % ränta, få bemärkas, att bankförvaltningen äfven såtillvida erkänt jordbruksnäringens öfvervägande inflytande på kapitalbildningen i landet, att den redan tidigare påtänkta åtgärden att i större skala uppsäga berörde dyra insättningar ansetts icke böra vidtagas innan årets skörd till största delen försiggått, och visshet vunnits att missväxt ej inträffat. Hvad åter angår användandet af bankens lediga tillgångar för den utländska vexelrörelsen och obligationshandeln, så har detta väl under de sednaste åren vunnit en allt större omfattning, men endast efterhand utan någon forcering, enär de tidtals inträffande betydliga kursfluktuationerna föranledt till återhållsamhet i uppläggande af utländska fonder till belopp, som icke skulle kunna af landets import begagnas, medan å andra sidan obligationshandeln hittills förnämligast bort operera med vårt eget lands stats- och värdepapper, då utländska obligationer ännu endast i inskränktare kretsar funnit afnämare.

Att Herrar Revisorer godkänt de föreslagna nog betydliga afskrifningarna på osäkra fordringar, har för bankstyrelsen varit så mycket mera tillfredsställande, som densamma deruti funnit ett ytterligare stöd för sin princip, att en ung bank, såsom denna, heldre bör söka undgå frestelsen att utdela lysande dividender, än försumma något tillfälle till förstärkande af sin ställning; en princip hvars behöriga tillämpning äfven torde ligga i aktionärernas välförstådda intresse.

Den af Herrar Revisorer anmärkta uraktlåtenhet hos ett af filialkontoren att föra särskild bok öfver sina kunders vexelskulder, har allaredan varit föremål för erinran från centralbestyrelsens sida.

— **Ståndernes adress** till H. M:t Kejsaren i anledning af landtdagsordningens stadfästelse är framlagd till underskrift af samtlige ledamöter. Adressen, affattad på svenska och finska, är ett synnerligen vackert kalligrafiskt arbete af hr Maurus Wijkberg och kommer att inläggas i en för ändamålet utförd portfölj af hr Jürgenfelts tillverkning. Permarne äro af grönt sammet med Finlands vapen derå intryckt i guld.

— **Ett ledigt medicinskt resestipendium** på 1,800 mark kan ansökas inom april månads utgång hos Collegium medicum.

— **Ohygglig tilldragelse.** Mbl. har fått sig tillsänd i afskrift en rapport från kronolänsmannen i Haapajärvi distrikt till vederbörande kronofogde, hvari följande omtalas: Bondehustrun Magdalena Theresia Tervamäki, från Haapajärvi by, hade af den der befintliga dansaresekten blifvit högeligen antastad för det hon icke ville ingå i sekten och slutligen af en sektens profet, förre bonden Pehr Mattsson Jokela fördömd till djupaste afgrund och uppskrämd med sådane förskräckliga afgrundsscener att hon den 12:te februari under hennes mans bonden Efraim Tervamäkis frånvaro blifvit sinnesrubbad och i detta tillstånd, befallande sina två yngre barn att komma och lysa med pertbloss, gått i fähuset och der med yxa huggit flere sår å sex stycken nötkreatur samt ett får, hvarefter hon begaf sig till boningsstugan och angrep der sin dotter Janika, (på tjugunde året) och tillfogade henne dels med en yxa dels med en fårsax, 19 stycken större blodsår (fara för dennas lif är dock icke förhanden). Dottren lyckades emellertid undkomma och hastade, så godt hennes krafter tilläto det, till den på 3 versts afstånd belägna granngården Peräaho hemman i nämnde by, för att undfly faran och söka hjelp; härå skynda de bonden Jakob Peräaho till olycksstället, der den vansinniga redan hunnit antända stallsbyggnaden, spannmålsbodan och en å gården stående höskrinda. Då Peräaho försökte börja släcka elden, öfverföll Magdalena Tervamäki honom med en lie och han nödgades retirera tilldess han fick tillhugg, derå den vansinniga afstod från anfallet och sprang in i stugan. Peräaho jemte hans hustru, som nu äfven kommit till stället, bergade nu de sårade kreaturen från fähuset, som stod invid det brinnande stallet; men vid sin utkomst från fähuset fann han att Magdalena Tervamäki under tiden antändt båda boningsbyggnaderne invändigt. Peräaho hastade nu till ett af boningshusens fönster för att derigenom slippa in, såvida eld och rök redan utkom från förstugan; men under detta förehafvande öfverfölls han åter af den vansinniga som med lien lurat bakom knuten och nu jemväl lyckades tilldela honom ett slag, dock utan någon särdeles svår påföljd, emedan lien fastnade i något uti närheten stående träd. Härå fattade Magdalena Tervamäki Peräaho i strupen och fick honom omkull under sig i djup snö, hvarest de kämpade en lång stund innan Peräaho blef henne öfvermäktig och kunde sätta henne ur stånd att skada honom; elden hade emellertid fått sådan öfverhand att båda boningsbyggnaderne och stallet nedbrunno, hvaremot spannmålsbodan och fähuset blefvo räddade. Skadan uppskattas till 1,500 mk.

I sammanhang härmed anmäles i rapporten att å orten finnas flere personer, som blifvit på enahanda sätt som Magdalena Tervamäki af dansaresektens profeter uppskrämda och fördömde, och derföre gå i religiösa grubblerier, hvaraf sinnesrubbning är att befara.

— **Af de fyra lifstidsfångar,** hvilka natten emot den 10 februari rymde från Uleåborgs länehäkte, har enl. O. W. S. en vid namn Lampela, som genast fasttogs i Nederkiminge men sedermera ånyo smög sig undan, blifvit gripen i Siikajoki och sitter nu slagen i jern i fängelset. Enligt denna fånges berättelser skulle tvenne af kamraterne, Stenman och Roppsfält, efter att ha sluppit öfver planket kring fängelsegården, begifvit sig åt staden, hvaremot Lampela och Lakso vändt kosan åt Kiminge, men emedan Lampela, försvagad genom sjukdom och fallen för dryckenskap, var besvärlig för Lakso, öfvergafs han under det han sofde af denne, som troligen begaf sig norrut. — Om de andra har man icke kunnat erhålla någon underrättelse. Stenman och Roppsfält torde fortsatt sin färd söderut.

— **Stadens äldste** ha till magistraten inlemnat sitt utlåtande i afseende å platsen för stadens nya fattighus. Komiterade för fattighusets nybyggande hafva å stadens vägnar anhållit om plats på en delaf villan n:o 56 samt hela villorna n:o 57 och 58. Till erhållande af de sistnämnde villorna ha stadens äldste lemnat sitt tillstyrkande, men afslagit anhållan om delen på villan n:o 56 af skäl att platsen blefve för fattigvårdskommunen för dyr och de icke ville åhvälfva stadens innevånare en så dryg utgift. För den del af villorna hvilkas arrende utgår med 1873, skulle betalas 300 mk, samt för den öfriga delen, som tillfaller staden 1885 skulle erläggas 500 mk, eller tillsammans 800 mk. Ärendet är ännu beroende af magistratens slutliga pröfning och afgörande. (H.BL.)

— **Gårdsköp.** Gården n:o 18 vid Annegatan har af aflidne postdirektören Gripenbergs arfvingar försålts till litografen F. Tilgmann för 75,000 mark. (M.BL.)

— **Vedimporten** till staden på jernvägen har under förlidet år uppgått till omkr. 19,000 famnar, oberäknadt det vedförråd jernvägen för eget behof användt. (H.BL.)

— **Teater.** *"Frihetsbröderna"*, som i går gafs för fullsatt salong, hör till de i musikaliskt afseende svagare och mindre originella bland de Offenbach'ska opera-bufforna, men utmärker sig deremot genom en rätt munter text, som dock på sina ställen lider af de i operetten vanliga longörerna, och är derjemte ett jemförelsevis ganska harmlöst stycke. Dock saknas icke sångpartier af komisk effekt, sådana som "klackkören" i första akten och den om skilnaden mellan en äkta och falsk spanior i den andra. Stycket är såsom de flesta i sin genre en parodi, men vänd emot föremål, som gerna tåla vid en dylik. Om utförandet framdeles.

— **Marksoirée** gifves i afton i societetshuset.

— **Populärt föredrag** på svenska språket om "Några ordningar inom däggdjursklassen" hålles söndagen den 3 mars af studenten G. Öhman kl. ½ 5 e. m. uti universitetets fys.-math. lärosal. (Obs. ingången är endast från Alexandersgatan och gården).

— **Rysslands folkskolor.** I-från och med år 1866 och intill år 1872 ha 138 folkskolor blifvit i olika delar af Ryssland sanktionerade, af hvilka dock ännu endast 54 blifvit öppnade.

— **Äfventyr med vargar.** I Petersburgska blad förmäles att vargar i myckenhet varit synliga i Petersburgs omgifningar. Nyligen hade en bonde från trakten af Zarskoje Selo rest in till staden med ett hölass. Bakom lasset sprang en liten gårdshund. Några verst från Petersburg hörde bonden vargtjut i en närbelägen skog. Då han icke ville att vargarne skulle öfverfalla hans hund, tog han den upp på lasset. Men hunden gaf sin närvaro tillkänna genom skällande. Vargarne läto icke nu länge vänta på sig och kommo i flock ut på landsvägen. Då emellertid hunden var oåtkomlig kastade de sig på hästen. Bonden nödgades nu uppoffra sin hund, hvilken han dref ned från lasset åt de hungriga förföljarene. Vargarne togo då genast i hop med hunden, hvilken inom kort blef af dem söndersliten.

Till Adress-Byrån.

Anmälan om mitt tillämnade adresskontor gjordes hos magistraten den 22 sistl. December, hvarom ett utdrag ur magistratens protokoll för d. 30 i samma månad, tillgängligt i Hufvudstadsbladets kontor, kan öfvertyga Adressbyråns tvifvlande föreståndare.

För öfrigt blir det fortfarande en löjlighet af hr Theodor Sederholm att anse benämningen „Adresskontor" för en „firma", hvilken kunde komma någon annan firma för nära. „Adresskontor" är väl icke en „firma" mera än „bokhandel", „vinhandel", „diversehandel", o. s. v., och ingen torde hittills ha kommit på att anse en dylik benämning på en affärsrörelse för en förnärmelse eller „ogrannlagenhet" mot någon annan.

Th. Helander.

Handel och Sjöfart.

Kurser.

Finlands Bank den 2 Mars.

		Vex.-kurs. Fmk.	Vex.-kurs. pk.	Disk.-kurs Fmk.	Disk.-kurs pk.	
St Pburg	7 dd.	345: —		342: —		pr 100 s:r
London	90 dd.	25: 15		25: —		pr £.
Paris	90 dd.	98: —		97:	50	pr 100.
Hamburg	90 dd.	187: —		185:	80	pr 100.
Amsterdam		211: —		209:	60	pr 100.
Stockholm	3 d. s.	141: 60		140:	80	pr 100.

St Petersburg, 18 Februari g. st.

London $32^{27}/_{32}$, $^{13}/_{16}$. — Amsterdam 164, 164. — Hamburg $29^{7}/_{16}$, ½. — Paris 350, 349½. — Halfimperial 5 99.— Diskonto 6, 7.

Sonnabend, den 2 März:

In der *deutschen* Kirche Dankgebet für die Thronbesteigung Sr. Majestät des Kaisers um 11 Uhr.

3:dje Sönd. i Fastan predika:

I Nikolaikyrkan: Swenst högmessa kl. 10: kyrkoherden Snellman; finst och swenst aftonsång kl. 4 & ½6: t. f. kapellanen Nordlund.

I gamla kyrkan: Finsta högmessan kl. 8: professor Ingman; swenska högmessan kl. 12: komminister Liljestrand.

I Lifgardets Finska Skarpskyttebataljons kyrka: finst högmessa kl. 11: pastor Petterson.

In der deutschen Kirche predigt Pastor Wernicke. Der Gottesdienst beginnt um 11 Uhr.

Döde:

Tillkännagifves att
Slottspredikanten och Vicepastorn
Olof Reinhold Churberg
hastigt afled i Tavastehus stad den 23 Febr. 1872, kl. 8 på morgonen, i en ålder af 60 år, 6 månader och 25 dagar, sörjd och saknad af maka, en dotter, svärson, 4 systrar, anförvandter och många vänner. (747)
S. b. u.

Officiela och Legala Notiser.

Ledig tjenst: Stationsinspektorstjensten wid wid Walkeasaari jernwägsstation, 14 dd. efter den 28 Februari.

Bolagsstämma med delegarene i Ulrikasborgs bad- och brunnsinrättning den 3 April kl. 6 e. m. i societetshuset i H:fors.

Resande.

Den 1 Mars. Handl. Smedlund fr. Jacobstad, herr:na Ganteff, Rattner, Schuraloff, Kosloff, Ankudimoff och kommissionär Tostli fr. P:burg, handl. Frost fr. Lübeck, i Kleinehs hotel; handl:ne Lojander fr. B:borg och Petrelius samt grefwe Armfelt fr. Åbo, fru Lax, inspektor Nymalm och handl. Jacowleff fr. Wiborg i Societetshuset: kapt. Brakel fr. T:fors och posseß. Sandberg fr. Wichtis, i hotel Wilhelmsbad; löjtn. v. Zansen fr. Sjundeå, i Gardes Kasernen; frök. Solitander fr. Borgå, Georgsgtn 23; prostinnan Bohm och frök. v. Knorring fr. Birkkala, Lilla Robertsgtn 1; fru Hamberg jemte dotter fr. Lowisa, Konstantinsgtn 21; frök. v. Pfaler och fru Kyander fr. Mäntyharju, Elisabethsgtn 15; kyrkob. Olsoni med dotter fr. Kronoborg, Kaserngtn 46.

Landtdagens daglista.

Sjölagsutskottets medlemmar behagade sammanträda till plenum lördagen den 2 Mars kl. 5 e. m. (0,214)

Allmänna Besvärsutskottets medlemmar sammanträda till plenum lördagen den 2 Mars kl. 5 e. m. (0,215)

Sammanträden.

Sällskapet pro Fauna & Flora Fennica sammanträder lördagen den 2 Mars kl. 6 e. m. (726)

Hela Frivilliga Brandkåren
sammankallas till öfning vid redskapsdepôten söndagen den 3 Mars kl. 8 f. m.
Kårchefen.

Wiborgska afdelningens sångare sammanträda i dag Lördag kl. 1 e. m. (765)

Sångföreningens damer och herrar sammanträda mangrant till repetition **i dag** Lördagen den 2 Mars kl. 6 e. m. i Studenthusets musiksal. (769)

Kungörelse.

Sedan Kejserliga Senaten anslagit af Senatens dispositionsmedel en summa af 1200 mark, att af Konstföreningens Direktion såsom pris tilldelas en eller två af de unga inhemska konstnärer, hvilka under loppet af innevarande år fullbordat det bästa verk i måleri eller skulptur, samt denna summa blifvit af Direktionen fördelad i tvenne pris af 600 mark hvartdera, det ena för måleri, det andra för skulptur, med iakttagande likväl deraf att, ifall någon skulpturverk som kunde prisbelönas icke inkomme, det derför anslagna priset utfästes för målarkonsten på det sätt, att det ena priset tillfaller landskapsmålning, det andra figurmålning, så uppmanas härmedelst de konstnärer, som önska ingå i denna täflan, att inlemna sina verk i Konstföreningens lokal senast den 31 nästkommande December, hvarjemnte Direktionen bör upplysa om att den af Konstföreningen till årsmötet 1873 utsatta pristäflan sker oberoende af den nu kungjorda, allenast att de vid den tidigare täflingen prisbelönta verken äro från den senare inträffande uteslutna. Helsingfors den 28 Februari 1872. (753)

Direktionen.

Auktioner.

Genom offentlig, dels frivillig dels exekutiv auktion försäljes härstädes **Thorsdagen och Fredagen den 7 och 8 instund. Mars** från kl. 10 f. m. och kl. 4 e. m., samt, om så erfordras, äfven Lördagen den 9 Mars, åtskillig lösegendom, bestående förnämligast af silfverankarur, **husgerådssaker, möbler,** linne, säng och gångkläder (hvaribland militäruniformspersedl., pels m. m.) äfvensom **handelsvaror** såsom siden- och ylle-dukar, snören och band, något tyger (s. s. sammet, lasting och kattun) syråd, frunt. skoplagg, knappar af flere slag, möbelspik, ståltråd, jerngrytor, mindre partier mandel, 1 nytt **badkar** af jernbleck, en s. s. ny uppgifven **revolver pistol** för 12 skott, nytt **båtsegel,** vinter åkdon och seltyg, s. s. kasansk släda, snäcksläda och andra slädor, samt diverse. Helsingfors stads Auktionskammare, den 28 Februari 1872.

(760) C. W. CADENIUS.

---

sig öfvertygad om sanningen af den meddelade uppgiften rörande tiden, utan att han behöft se på sin klocka. Man ansatte honom ytterligare rörande denna vigtiga punkt, men han vidhöll sin förklaring. Klockan half nio hade han sett herr Dubourg hastigt lemna fältet — och på half nio hade den mördade karlens klocka stannat.

Hade någon annan person setts på eller nära fältet vid samma tid?

Intet vittne kunde upptäckas, som hade sett någon annan vara på stället. Hade man hittat det verktyg, hvarmed slaget hade slagits? Nej, det hade icke blifvit funnet. Hade man sig bekant huruvida någon person hade hyst agg mot den mördade, eftersom rån tydligen icke hade varit bevekelsegrunden för brottets begående? Det var ingen hemlighet, att han sällskapade med tvetydiga personer, både manliga och qvinliga; men misstanken kunde icke utpeka någon särskild af dem.

I detta sakernas tillstånd fanns det intet annat val än att kalla inför rätta mr Dubourg — som var väl känd både i och utom staden såsom en ung gentleman med förmögenhet och med det bästa rykte — för att låta honom aflägga räkenskap för hvad han hade företagit sig den ifrågavarande aftonen.

Han medgaf genast att han hade gått öfver fältet; men i motsats mot inspektoren förklarade han, att *han* hade sett på sin klocka strax innan han gick öfver stättan, och att hon då visade precis en qvart på nio. Fem minuter senare — det vill säga tio minuter innan mordet hade blifvit begånget, enligt det intyg som den döde karlens klocka afgaf — hade han aflagt ett besök hos en dam, som bodde strax i närheten af det omnämnda fältet, och hade stannat hos henne till dess hans klocka, hvilken han ännu en gång rådfrågade, i det han lemnade damens hus, underrättade honom att det fattades en qvart i nio. (Forts.)

Bokauktion.

Brunérska Bokauktionen fortsättes i dag kl. 4—7 e. m. från N:o **736** i Katalogen. (764)

Till salu.

Föreningsbankens Aktier à 141.
Borgå-Kervo Jernvägs Obligationer à 610. hos
ADOLF TÖRNGREN.
(0,217) Regeringsgatan 3.

En *jernångslup* af 5 nominella hästkrafter, för 32 passagerare, 3 fot djupgående.

En hjul bogserångbåt af jern med 4 a 5 nominella hästars maskin, 4½ fot djupgående.

En ångmaskin af 12 nominella hästars kraft, passande till bogser-propellerbåt eller till auxiliärmaskin uti trädfartyg.

En 8 hästars vertikal ångpanna.

En 5 „ d:o d:o.

Närmare hos (649)

W:m Crichton & C:o.

Bräder: bättre och sämre utskotts äfwensom diwerse andra slags bräder wid Terwalammi såg i Wichtis socken. (708)

Amykos Aseptin Handtvål, Glycerintvål, gul och röd, **Mandel-, Tjär-** och **Cocos-Tvål, Medicinsk Arom. Kryddtvål, Marmorerad** och **röd Handtvål, God affalls-** och **Raktvål, Tandpulver** och **Tandtvål, Hårolja** och **Fixatoire, Egyptisk** och **Amerikansk Hårbalsam, Eau d'Athenienne** (hårvatten), **Eau de Cologne, Ess-Bouquet, Rondoletia, Jockeyclub, Heliotrop, Eau de mille fleurs** och **Essence de Roses, Maltinktur** för pelsar och möbler, uti (486)

Repförsäljningsbutiken,
Katrinegatan N:o 3.
WOLFG. EICHINGER.

Åbo läder och boffel. Andrégatan N:o 32. (748)

Villorna N:ris 12 och 13 i Brunnsparken. Närmare upplysningar meddelas af Fru Sofie Mellin, Norra Esplanadgatan 39. (767)

Holländskt Magasin
11 Alexandersgatan 11.
Ständigt färdigt lager i alla storlekar och qvalitéer af

Skjortor,

Kragar, Manschetter, Kalsonger.
Beställningar efter måttagning utföras billigt och skyndsamt. (762)
W. GRANZ.
11 Alexandersgatan 11.

W. Lebedeffs berömda Insektpulwer,
hos
(750) **Osberg & Bade.**

Utländska träslag:

Ek, ask, alm, röd- och **hvitbok,** i block, bjelk och plankor, från 3 till 4 mark pr kubikfot; samt **hjulekrar** af ek och ask, **lötar** af ek och bok hos.
(371) **Osberg & Bade.**

Fröhandel.

Villan Arkadia, Helsingfors, rekommenderar sitt väl assorterade lager af ekonomi-, trädgårds- och blomsterfrön. Beställningar kunna äfven inlemnas uti Frö och Blomsterhandeln, Alexandersgatan 44.
(518) C. BOHNHOF.

I WASENIUSKA Bokhandeln:

I dag utkommen:

RESA i FINLAND.

Finska originalteckningar. Text af Z. TOPELIUS. Häft. 1. 3 mk. För prenumeranter 2 mk. (0,201)

Frivilliga Brandkårens Bibliotheks- och Läselokal,

N:o 14 Regeringsgatan,
är för kårens medlemmar tillgänglig alla dagar, utom helgdagsförmiddagarne, från kl. 9 f. m. vid dagsljus samt kl. 7 10 aft., under hvilka tider följande tidningar kunna kostnadsfritt läsas på stället:

Arbetarebladet,	Morgonbladet,	Wasabladet,
Folkvännen,	Nya Dagligt Allehanda,	Weitikka,
Helsingfors Dagblad,	Oulun Wikko Sanomia,	Wiborgs Tidning,
Hufvudstadsbladet,	Svenska Veckobladet,	Wikingen,
Kasper,	Tapio,	Åbo Underrättelser,
Kurre,	Uusi Suometar,	Österbotten.

Utlåningen af böcker försiggår hvarje afton kl. 8—10 emot en frivillig afgift, som vid uttagandet erlägges.
Bibliothekarien.

Leverans af syllar.

Vid byggnaden af den stora **Berliner häst-jernvägen** begagnar jag **så fort som möjligt 620 kubikmeter mogna furu**-lång- och tvär-syllar, **fritt levererade vid lagerplatsen i Berlin.** Offerter med uppgift på priset och leveransterminerna emottagas under adress:

Der General Bau-Unternehmer der Grossen Berliner Pferde-Eisenbahn Actiengesellschaft.
PLEWE.
Unter den Linden 16. (0,221)

SKANDIA

Brand- och Lifförsäkrings-Aktiebolag

med **Grund-** och **Reservkapital** utöfver
24,000,000 Mark,
meddelar
Försäkringar
emot skada genom ***Brand, Åskslag, Explosion*** af ***ånga*** eller ***lysgas*** å byggnader, personlig lösegendom, varulager, maskiner och inventarier vid fabriker eller landtbruk, upplag under tak eller bar himmel, fartyg under byggnad eller flytande, varor under transport å jernvägar m. m., såväl i städer som på landet.
Lifförsäkringar
antingen ***på ifstid med*** eller ***utan*** andel i bolagets ***vinst*** eller på ***vissa bestämda år,*** samt
Utstyrsel-, Kapital- och **Lifränteförsäkringar**
för alla åldrar, på de fördelaktigaste vilkor till fastställda, betydligt nedsatta premier.

Prospekter och ansökningsblanketter erhållas i undertecknads kontor (n:o 32 Unionsgatan) och meddelas upplysningar med beredvillighet såväl muntligen som skriftligen. Helsingfors i Januari 1872.

F. L. HEIMBERGER.
(95) Skandiabolagets befullmäktigade Generalagent för Finland.

Försäkringar emottagas och nödiga upplysningar lemnas i landsorten: I

Brahestad	af Hr	J. B. F. Lundström.	Kexholm	af Hr	C. H. Hedberg.
Björneborg	„ „	Gustaf Sohlström.	Lovisa	„ „	A. Gratschoff.
Borgå	„ „	N. Gulin.	Mariehamn	„ „	N. Sittkoff.
Christinestad	„ „	Otto Wendelin.	Nykarleby	„ „	G. M. Hedström.
Ekenäs	„ „	A. Baarman.	Nyslott	„ „	C. J. Nykopp.
Fredrikshamn	„ „	Aug. v. Nandelstadh.	Nystad	„ „	G. Erholm.
Gamlakarleby	„ „	A. T. Wichmann.	S:t Michel	„ „	K. J. Lindholm
Heinola	„ „	A. Kranck.	Tammerfors	„ „	Anshelm Grahn.
Jakobstad	„ „	V. Schauman.	Tavastehus	„ „	P. A. Polviander.
Joensuu	„ „	R. Ryynänen.	Uleåborg	„ „	J. A Hehkonen.
Jyväskylä	„ „	G. Girsén.	Wasa	„ „	Jon. Sandman.
Kajana	„ „	Peter Leon Hedman.	Wiborg	„ „	G. V. Degerman.
Kuopio	„ „	Alexis Ström.	Åbo	„ „	Marten Ericsson.

En välskjutande och ytterst fint arbetad samt alldeles ny **Lefaucheux** dubbel **Hagel-bössa.** Ofvannämnda vapen kan beses alla dagar ifrån kl. 3—5 eft. m. å Ulrikasborgs badinrättning. (699)

Adress-Byråns annonser.

Önskas hyra ett landtställe i skären inom en mil från staden. På priset göres mindre afseende än på ett sundt läge.

Försäljes ett porträtt i helfigur af H. M. Kejsaren infattadt i en bred förgyld ram. Taflan mäter 4 fot i bredd och 6 fot i höjd. (0,218)

Bryggeribokhållareplatsen är besatt. Härboende sökande kunna återfå sina kort och attester. (0,219)

Adress-Byrån i Helsingfors.
(0,175) 4. Kyrkogatan 4.

Åstundas köpa.

Statsverkets 6% Obligationer uppköpas af
ADOLF TÖRNGREN.
(0,200) Regeringsgatan 3.

Utbjudes hyra.

Södra wåningen af Fru Lampas stenhus N:o 5 wid Norra Esplanadgatan, med utsigt öfwer Södra hamnen, uthyres från d. 1:sta nästkommande Juni, innehållande åtta boningsrum, tambur, kök, jemte många begwämligheter. Wåningen kan besés dagligen ifrån kl. 11 till 2, närmare öfwerenskommelse uppgöres med gårdens egarinna. (682)

Ett välmöbleradt rum jemte ved och vatten i Spåres villa N:o 1 Brunnsparken. Uppassning finnes. (749)

En utmärkt wacker lokal, innehållande en sal jemte kammare inom tambur, nu genast, till den 1 instundande Juni, med möbler, uppassning och eldning, för billigt pris till wenster om uppgången från gatan i N:o 9 wid Bergmansgatan. (710)

Från 1:sta Juni: Twenne wåningar, bestående af 7 rum, tambur, kök och nödiga uthus, uti Konsul Åbergs gård wid Unionsgatan N:o 20; och kunna desamma beses från klockan 12 till 1 f. m. Närmare underrättelse uti
(693) Fajancebutiken.

Åstundas hyra.

Ett litet sommarnöje om ett par rum med kök eller del i sådant och plats för tjenarinna, helst wid sjö, men owillkorligen så nära staden att insart begwämligen hwarje dag kan ske. Skriftligt anbud till J. J. i detta blads kontor. (716)

I tjenst åstundas.

Några dugliga och ordentliga Bleckslagare kunna få stadigwarande kondition, då de skyndsamt anmäla sig hos (771)
A. F. Bergman & Son.

Några dugliga och ordentliga Plåtslagare kunna för instundande sommar erhålla förmånligt arbete; anmäle sig hos (751)
A. F. Bergman & Son.

Några dugliga kopparslagare erhålla förmånligt arbete hos
A. Winqwist,
(723) Bergmansgatan N:o 3.

Diverse.

Föreningsbanken i Finland.

A depositionsräkning emottager Förenings-Banken i Finland penningar till 4 % med fyra månaders, till 3½ % med tre månaders och till 3 % med två månaders uppsägning.

På Löpande Räkning godtgöres tillsvidare 2 % ränta.

Vexlar diskonteras samt lån och kassakreditiv beviljas.

Finska Statsverkets och Finlands Hypoteksförenings obligationer uppköpas och försäljas, såsom ock ryskt sedelmynt samt vexlar betalbara i S:t Petersburg, London, Paris, Hamburg, Berlin, Wien, Florens, Stockholm och Amsterdam. Resekreditiv aflåtas jemväl ej mindre på nämnde platser, än ock på Frankfurt a. M., Carlsbad och Vevey.

Uppdrag emottagas för såväl köp som försäljning af ofvannämnde obligationer och vexlar, Förenings-Bankens och andra inrättningars aktier samt räntebärande papper.

Insättningar kunna verkställas genom posten i rekommenderadt bref under adress: "Förenings-Banken i Finland", och öfversändes med omgående qvitto eller depositionsbevis. Helsingfors den 28 Juli 1871.
(0,271) Central-Bestyrelsen.

Hangö Jernvägsaktiebolag.

Härigenom tillkännagifves att Konsuln Charles de Hoffmann blifvit vald till verkställande direktör samt Kommunalrådet Robert Ullner utsedd att vid inträffande förfall för verkställande direktören öfvertaga dennes funktioner.

Direktionens embetslokal, i tredje våningen af Riddarhuset, ingång från nordöstra flygeln, hålles öppen för emottagande af meddelanden och ansökningar alla helgfria dagar från kl. 10—12 f. m. Helsingfors, i Februari 1872. (714)

Ett holländskt Spegelglas-Försäkrings-Aktie Bolag söker en driftig och solid generalagent för Finland.

Reflektanter behagade insända frankerade offerter under adress: "**Glas-assurance 493**" till **Aug. I. Wolff & C:o Annoncebureau,** Kjöbenhavn. (685)

North British & Mercantile Insurance Company

i

London och Edinburgh

stiftadt 1809
konstitueradt under Kungligt Privilegium och särskilda Parlaments Akter.
Grundfond Liv. £ **2,000,000.**
Reservfond Liv. £ **2,688,119.**
motsvarande tillsammans omkring
122,500,000 *Fmk.*
Årlig inkomst
£ **800,000** eller c:a **20,160,000** *Fmk.*

Undertecknade, hvilka emottagit General-Agenturen för Finland, äro befullmäktigade att afsluta försäkringar emot brandskada å fast- och lösegendom till de billigaste premier.

Förluster regleras prompt och liberalt.

Wiborg i Januari 1868
Hackman & Komp.

I och för försäkringar uti *North British and Mercantile Insurance Company* erhålles Prospekter och andra upplysningar hos undertecknade Agenter, såväl som blanketter till försäkringsanmälningar.

Fredrikshamn	Herr	Max Südel.
Borgå	„	Aug. Eklöf.
Helsingfors	„	Carl Fr. Blomberg.
Ekenäs	„	C. G. Lydman.
Åbo		J. W. Lilljas agentur.
Björneborg	„	Georg Wentzell.
Kristinestad och Kaskö	„	H. O. Fontell.
Nikolaistad	„	C. G. Wolffs Söner.
Nykarleby, Jakobstad	„	C. J. Todén.
Gamlakarleby	„	Ernest Forsen.
Uleåborg	„	Ringvall & C:o
Kuopio	„	S. Kellgren.
Joensuu	„	F. N. Neppenström.
Willmanstrand	„	C. R. Lilius.
Jyväskylä	„	And. Parviainen.
Tammerfors	„	E. C. Wasenius.
Tavastehus	„	J. J. Jägerroos.
Heinola	„	P. N. Crohns.

FÖRSÄKRINGAR

emot eldfara å såväl lös- som fastegendom, varulager m. m. i
North British & Mercantile Insurance Company
kunna dageligen afslutas genom
Carl Fredr. Blomberg.
(6) N:o 13 Alexandersgatan N:o 31.

Privatundervisning i de ämnen, som fordras till inträde i tekn. Realskolans förberedande afdelning, meddelas af en yngre tekniker. Närmare upplysningar lemnar godhetsfullt Direktor Saelan, Alexandersgatan 50. (745)

Offentlig Provisor examen anställdes den 26 dennes inför Collegium medicum med Farm. kand. A. Wennström och A. W. Åkerman.
(752)

Närmare kännedom om de, vid utlysta bolagsstämman med delegarene uti Österb.-stud. lånefonden förekommande frågor, erhållas vid Direktionens sammanträden i Studenthuset, Onsdagar och Lördagar, kl. 4—6 eft. m. (0,220)

Resp. **prenumeranter** haf va att afhemta i dag ankomna **Journalfortsättningar,** uti
(764) **Frenckell & Sons bokhandel.**

Föreningsbanken i Finland.

Uti Bankens härvarande kontor utlemnas, efter uppgjord liqvid, interimscertifikat, å de derstädes subskriberade Borgå—Kervo Jernvägs prioriteter lydande å *Fmk.* 750. Helsingfors den 26:te Februari 1872. (703)
Centralbestyrelsen.

Undervisning

i alla för inträde till finska kadettkåren erforderliga kunskapsämnen meddelas af undertecknad, som för närmare öfverenskommelse anträffas i sitt qvarter, Ö. Henriksgatan N:o 13 tredje våningen, alla dagar till kl. 10 f. m.

L. NEOVIUS,
f. d. Fänrik vid Lifgardets
(709) Wolhynska regemente.

Försäkrings-Aktiebolaget

SKANDIA

meddelar
Lifförsäkringar, Lifräntor, Kapitalförsäkringar, Brandförsäkringar
och **försäkringar** mot **explosion** af **ånga** eller **lysgas.**

Prospekter, ansökningsformulärer och alla nödiga upplysningar erhållas i Helsingfors af

F. L. Heimberger,
32 Unionsgatan 32.
Bolagets befullmäktigade Generalagent för Finland,
samt i landsorten af Bolagets dervarande Agenter. (92)

Nya Teatern.

Söndagen den 3 Mars:
För andra gången:
Frihetsbröderna.
Opera-buffa i 3 akter af H Meilhac och L. Halévy. Musiken af J. Offenbach.
(7—¾10 e. m.)

4:de Markssoirén

Lördagen den 2 Mars 1872
i
Societetshussalongen

Musik i 3:ne afdelningar utföres af Finska Gardesmusikkåren.

PROGRAM:

1:sta afdelningen:
1. Ouverture till "Die diebische Elster . . . . . Rossini.
2. Reveil . . . . . Friecke.
3. Potpourri ur „Storhertiginnan af Gerolstein" . . Offenbach.
4. Polka . . . . . Schumann.

2:dra afdelningen:
5. Björneborgarnes marsch.
6. Finale ur op. „Die Entführung vom Serail" . . Mozart.
7. Vals, "Reminiscence" . . Willamoff.
8. Potpourri ur „Pariser Leben" . . . . . Offenbach.

3:dje afdelningen:
9. Aria, „Stabat Mater" . . Rossini.
10. Potpourri ur „Indra" . . Flotow.
11. Galopp, „Columbus" . . Herrman.
12. Der Flotte Marsch . . . Melusin.

kl. ½8—10 e. m.

Biljetter jemte program à 1 mark säljas vid ingången. (702)
Societetshusbolagets Bestyrelse.

Undertecknads 3:dje (sista) abonnerade **Musikaliska soirée** gifves Tisdagen den 5:te Mars 1872 i Universitetets solennitetsal.
Närmare framdeles.
(735) **Th. Stein.**

Arkadia-Teatern.

Söndagen den 3 Mars (20 Februari): 1) **Frou-Frou,** lustspel i 5 akter af Meilhac ock Halévy, samt 2) **En fransk vådevill uppförd i en rysk provins.** (763)
Början sker kl. 7 e. m.

Lördagen d. 2 och Söndagen d. 3 Mars
Musikalisk Soirée
i Nya Theaterhusets Kafé från kl. 7—11 e. m.
Programmer tillhandahållas emot frivillig afgift. (766)

KONSERT.

Torsdagen den 14 Mars 1872
kl. 7½ e. m. gifves uti
Universitetets Solennitetssal
Arstiderna.
Oratorium uti fyra afdelningar för soli, chör och orchester af
J. Haydn. (768)

Г. г. участники въ семейныхъ вечерахъ извѣщаются, что слѣдующій и послѣдній вечеръ имѣетъ быть въ воскресенье 3-го Марта въ гостинницѣ Клейне; начало въ 7½ часовъ, для тѣхъ же которые желаютъ принять участіе въ катаніи за гародъ назначено обираться въ 3½ ч. п. о. въ томъ же мѣстѣ. (746)

Daglista.

I dag, Lördag:
Auktion å lösegendom m. m., auktionskammaren kl. 10 f. m.
Bokauktion i auktionskammaren kl. 4 e. m.
Restuppbörd af fistlidet ärs fattigafgifter m. m., från 3 & 4 stadsd., rådhuset kl. 4—7 e.m.
Sällsk. pro Fauna & Flora Fennica sammanträder å wanligt ställe kl. 6 e. m.
Marksfoaré, societetshuset kl. ½8—10 e. m.
Poster afgå kl. 7 f. m. till: Jääskis, Kexholm, Sordawala; — kl. 5½ e. m. till: Alawo, Björneborg, Brahestad, Borgå, Gamlakarleby, Ilmola, Jakobstad, Kalajoki, Kristinestad, Lautakylä, Mustiala, Mäntsälä, Nikolaistad, Nykarleby, Nystad, Raumo, Tammerfors, Torneå, Uleåborg, Åbo.

I morgon, Söndag:
Hela F. B. K. samlas till öfning wid redskapsdepoten kl. 8 f. m.
Poster afgå kl. 7 f. m. till: Fredrikshamn, Gustaf Adolf, Haapawesi, Heinola, Idensalmi, Joensuu, Jorois, Kajana, Kuopio, Leppäwirta, Lewisa, Nurmis, Nyslott, Parikkala, S:t Michel, Tohmajärwi, Willmanstrand.

Poster afgå alla dagar till: S:t Petersburg, jernwägsstationer och alla postanstalter wid jernwägen kl. 7 f. m.; — till Tawastehus, mellanliggande stationer och posterpeditioner kl. 7 f.m. och kl. 5½ e.m. samt till Sweaborg. — **Expeditionen** för de afgående posterne hålles för emottagning af bref och paketter öppen: för morgon- och nattposter kl. 9—12 f. m., kl. 5½—6½ e. m. och för eftermiddagsposter kl. 9—12 f. m. — (**Breflådorna tömmas:** de i staden förlagde: för morgon- och nattposter kl. 6½ e. m. och för eftermiddagsposter kl. 2 e m.; de wid stationshuset befintliga: kort före bantågens afgång.)
Universitetets bibliotek och läsrum äro öppna alla helgfria dagar kl. 11—2 f. m.
Mineralkabinettet öppet onsd. kl. 11—12 f. m.
Zoologiska museum öppet onsd. kl. 12—1 p. p.
Fysiska och myntkabinetten öppna torsdagar kl. 11—12 f. m.
Astronomiska observatorii instrumentsamling öppen torsdagar kl. 12—1 p. d.
Anatomiska och osteologiska samlingarne öppna lördagar kl. 1—2 e. m.
Konstföreningens expositionöppen hwarje helgfri onsdag kl. 12—2 p. d.
Läsesalen och folkbiblioteket öppna söckenbagarne kl. 7—9 e.m., söndagarne kl. 6—9 e.m.
F. B. K:s lånebibliotek öppet alla dagar i n:o 14 Regeringsgatan kl 8—10 e.m.
Pedag. centralafdelningens bibliotek i normalskolans lokal öppet helgfria måndagar, tisdagar och torsdagar kl. 1—2 e. m.
Börstimme i societetshuset onsdagar och lördagar kl. ½ 11—½ 12 f. m.
Sparbanken öppen alla helgfria onsdagar och lördagar kl. 6—8 e. m.
Stadspostens breflådor tömmas alla söckenbagar kl. 8 och 12 f. samt 4 e. m., fön- och helgdagar kl. 8 f. och 4 e. m.
Försäljning af „wed åt de fattiga" alla helgfria dagar (Bangatan 22, f. d. Röös bana) från kl. 8 f. m. till kl. 2 e. m.

Fattigläkarene träffas:
a) Westra distriktets: Östra Henriksgatan 3 kl. 9—10 f.m., Eriksgatan 26 kl. 12—1 e. m.
b) Östra distriktets: (D:r Florin) Regeringsg. 3 kl. 8—9 f. m. och 3—4 e. m.

Kursen.

Finlands Bank den 2 Mars.
Petersburg vexelkurs 345; disk. 342. — *London* vexelk. 25: 15; disk. 25. — *Paris* v. k. 98; d. k. 96: 50. — *Hamburg* v.k. 187; d k. 185: 80. — *Amsterdam* v.k. 211; d.k. 209: 60. — *Stockholm* v.k. 141: 60; d.k 140: 80.

VAKTER

vid F. B. K:s Redskapsdepot:
Natten mot den 3 Mars:
Engblom, G., & Larsson, T., S. II.

Helsingfors.
Theodor Sederholms boktryckeri, 1872.
Företedt: *C. R. Lindberg.*